

Kopitarjev glas

številka 9 - OKTOBER 2007

OBČINA VODICE

Odslej skozi Bukovico in Utik po prenovljeni cesti

 Alenka Jereb

28. septembra se je v deževnem petkovem popoldnevu kljub nič kaj prijaznemu vremenu množica zadovoljnih krajanov zbrala ob Domu krajanov v Utiku, da bi proslavila slovesno odprtje prenovljenega odseka ceste Bukovica-Koseze.

Nova podoba prenovljene in razširjene ceste z vgrajeno infrastrukturo, razsvetljava in hodnikom za pešce je velik finančni zalogaj, ki je po dograditvi lahko v ponos vsem krajanom.

Za dobro razpoloženje je na začetku poskrbela Godba Vodice, brez katere si prav gotovo ne moremo zamisliti nobenega praznovanja. Naši pogledi so bili usmerjeni proti Bukovici, saj so sivo kopreno temnih oblakov, ki so se zgrinjali nad prizoriščem, pregnali godbeniki in narodne noše, ki so v ritmu znanih uspešnic - nekoliko mokri, vendar zadovoljni - po novo zgrajeni cesti prikorakali na prizorišče. Njim so sledili vozniki starodobnih motornih koles, kulturni program pa je popestrila domača fantovska pevška skupina z Golico in drugimi narodnozabavnimi vižami, ki so jih zapeli in zaigrali pod vodstvom Rada Čuka. Gregor Trebušak, povezovalc programa, je na govorniški oder povabil župana Braneta Podborška, ki je spregovoril o poteku del, pohvalil delo občinske uprave in se zahvalil vsem krajanom, ki so z gledno sodelovali in kompromisno skupaj z občinsko upravo reševali različna vprašanja, ki so se pojavljala v času prenovitvenih del. Njegova zahvala je veljala tudi soinvestorjem omenjenega projekta, kajti svoj investicijski delež so prispevali tudi Petrol Plin, Elektro Ljubljana, Telekom Slovenije in JP Komunala Vodice. Posebno zahvalo je namenil idejnemu vodji omenjenega projekta, Francu Štuparju, ki je kot svetnik v prejšnji sestavi občinskega sveta podal pobudo za obnovo sedaj tako zaželeno in sodobno urejene ceste. Kot je poudaril župan, ekološki otoki za ločeno zbiranje odpadkov, lepo urejeni oporni zidovi ob cesti in novo urejena avtobusna postajališča z ličnimi lesenimi čakalnicami ter seveda hodniki za pešce vzdolž 1.600 m preurejene ceste temu odseku dajejo še posebno vrednost. To je velika pridobitev za vse krajanke, saj je tudi prometna

varnost na cesti veliko boljša kot pred rekonstrukcijo ceste. Po končanem nagovoru in zaključku kulturnega programa sta se županu pridružila še predsednik Društva upokojencev Bukovica - Šinkov Turn Janez Merčun in Franc Štupar, nato pa so skupaj prerezali trak in tako uradno odprli novo zgrajeno cesto. Kot so poudarili organizatorji, velja zaključek takega projekta proslaviti, zato so skupaj z društvom upokojencev pripravili zabavo in pogostitev.

Slovesnosti so se udeležili tudi predstavniki izvajalcev del ter župani sosednjih občin. Za mnenje, kako so potekala dela, smo najprej zaprosili nadzornika del, **Janeza Žnidaršiča**:

"Ob takem projektu so vedno težave, pomembno pa je, da jih ni preveč. Prvo srečanje s krajanom je bilo na zboru krajanov, ko smo jim predstavili potek dela in jim razložili, koliko zemljišča ob cesti bomo odkupili. To je že utečen postopek. Trase so bile predhodno zakoličene, sledil je odkup zemljišča, vzporedno z glavnimi deli pa smo delali tudi priključke od glavnega voda do hiš. Izvajal sem nadzor nad deli, hkrati pa poskrbel, da smo pri delu zadostili vsem potrebam tistih, ki so dali svojo zemljo v odkup. Največkrat so bile njihove potrebe upravičene, ponekod pa tudi ne. Ob koncu tega projekta sem zelo zadovoljen, kajti to je bil resnično zelo težak projekt. Vedno je težje speljati in obnoviti cesto skozi že zgrajeno naselje, saj ima vsak uporabnik svoje želje, ki jim vedno ni moč ustreči. Res pa je, da se skoraj vedno v takem primeru

Velika investicija, ki je kraju v ponos

najde kdo, ki se zaradi skupnega dobra zelo nerad odpove delu svojega zemljišča. Pri delu bi spremenil edino to, da ne bi več naenkrat odprli cele trase, temveč bi delali postopno. Tako je manj napetosti med ljudmi."

O idejni zasnovi je spregovoril tudi bivši svetnik **Franc Štupar**:

"Leta 2002, ko sem nastopil mandat svetnika, sem dal pobudo za obnovo ceste. Mislim sem, da bodo dela hitreje stekla, pa se je zataknilo pri dokumentaciji. Začeli smo s pogodbami za odkup zemljišč mejašev obstoječe ceste. Ko so bile te pogodbe narejene in overjene pri notarju, so se lahko začela izvajalna dela. Pričakoval sem, da bodo omenjeni projekt ljudje sprejeli z večjim odobravanjem, saj je bila cesta nujno potrebna. Največ težav je bilo z urejanjem zatečenega stanja, tega pa ni bilo malo. Vseskozi sem spremljal projekt, saj sem doma v neposredni bližini ceste, in tudi zato, ker sem stalno sodeloval s Podjetjem za urejanje zemljišč. Delo je solidno in kvalitetno opravljeno, le roki so se nekoliko zavlekli, to pa predvsem zato, ker so imeli ljudje preveč želja. Če pomislim, pa to ni prav nič narobe, saj si ljudje hkrati z urejanjem ceste uredijo tudi svojo okolico, ki je neposredno vezana na cesto. Ko sem pred leti dal pobudo za izgradnjo ceste, sem najprej pomislil na pločnik, saj je bila cesta na omenjenem odseku nevarna predvsem za pešce. Sedaj smo lahko upravičeno ponosni na cesto z vgrajeno infrastrukturo in hodnikom za pešce."

Čas pred volitvami

Alenka Jereb

Ponovno je prišel čas, ko bomo morali poseči po toplih oblačilih in zakuriti v pečeh. Spet se bo začel viti vonj po pečenih kostanjih, ki tako omamno dišijo in nas privabljajo k zelenim hišicam sredi mesta, kjer dobrodušni možje mešajo in pečejo kostanje ter nam jih ponujajo po premisleka vrednih cenah. Včasih je bil kostanj vsak dan na jedilniku manj premožnih ljudi, danes pa postaja ta poslastica neke vrste delikatesa, ki, vsaj meni, najbolj tekne, ko se v mrzlih jesenskih dneh sprehajam po bližnjem mestu. Vsakokrat se spominjam otroštva, ko smo se šolarji v poznih popoldanskih urah vračali iz šole in se samo občasno ustavili pri zelenih hišicah, kupil malo merico kostanja ter ga počasi in z užitkom snedli. Bil je tudi čas, ko smo vsako leto iz buč izrezovali najrazličnejše "strahce", v notranjost postavljali prižgane sveče, se skrivali za hiše in se hihitali, ko so starejši občudovali naše umetnine. Čas mineva, ljudje pa še vedno počnemo iste stvari, samo na nekoliko spremenjen način. Še

vedno pečemo kostanje, otroci še vedno izrezujejo buče, čeprav jih dandanašnje dni povezujejo z nočjo čarovnic, in še vedno se toplo oblačimo ter kurimo v pečeh. Vse se ponavlja, le aktualni dogodki se menjajo. Tokrat smo bili zaposleni s predsedniškimi volitvami, v katerih so nam aktualni predsedniški kandidati postregli z marsičem. Lahko smo jih spoznali tudi z druge, manj resne plati, in človek je dobil občutek, da se tudi medijske predstavitev kandidatov s časom spreminjajo na način, ki bo všečen volivcem. Ni kaj, volitve so za nami, če ne v prvem, bomo predsednika dobili v drugem krogu. Zmagal bo tisti, ki bo najbolj prepričljiv, čas pa bo pokazal, ali smo se odločili za pravega predsednika. Tudi mi smo odšli na teren in pred volišči povprašali, kakšnega predsednika si ljudje želijo. Preberite in presodite, kako se njihova mnenja ujemajo z vašimi. Morda bo primerjava prav zanimiva. Beležili smo tudi dogajanje ob odprtju prenovljene ceste skozi Utik, Bukovico in Koseze ter prireditve, ki so se odvijale ob tednu otroka. Objavljamo tudi nekaj polemičnih pisem, ki so v skladu z zahtevami, ki jih vsak mesec

objavljamo v kolofonu. Seveda nismo pozabili na naše stalne rubrike, ki se vsebinsko mesečno spreminjajo, kot tudi na objave društev, katerih posamezniki pridno dopisujejo in nas seznanjajo s svojo aktivnostjo. V osrednjem intervjuju vam predstavljamo ključnega človeka občinske uprave, ki deluje na področju komunale. Povprašali smo ga, kako so potekala dela pri obnovi ceste Bukovica-Koseze, pogovarjali pa smo se tudi o drugih projektih, ki potekajo na območju naše občine. Do izida naslednje številke, konca novembra, se bo narava nekoliko umirila. Listopad nam pogosto prinese koprene oblakov, ki prekrijejo sivo jesensko nebo, jutra se zavijejo v meglo, mi pa se bomo zavili v tople plašče in se zaščitili pred vremenskimi nevšečnostmi. Pa ne pozabite na Martina, a ne kateregakoli, temveč tistega, ki mošt spreminja v vino. Praznujte in zalijte ga z mladim vinom le toliko, kolikor je zdravju dopustno.

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 462. / Izdajatelj: Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, Vodice / Glasilo prejema vsa gospo dinjstva v občini brezplačno / Izhaja mesečno v 1450 izvodih. / Odgovorna urednica: Alenka Jereb / Oblikovanje: Matjaž Ferenc / Ilustracije: Andrej Potrč / Slika na naslovnici: Barbara Nahtigal / Tisk: Kubelj, d.o.o. / Datum natisa: oktober 2007 / Naslov uredništva: Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice / Elektronski naslov uredništva: kopitar.vodice@siol.net, / Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas na medmrežju: www.vodice.si

Sporočilo bralcem

Odgovorna urednica si pridružuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov v skladu s prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Pisma bralcev naj ne bodo daljša od ene tipkane strani oziroma naj vsebujejo največ 2000 računalniških znakov. Disket in neobjavljenih pisem ne vračamo.

Vsi prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Vse prispevke sprejemamo do osmega v mesecu.

Kraju v ponos**Uvodnik:**

Čas pred volitvami

Občinska uprava poročila:

Promet po občini Vodice, Sanacija kritin in fasadnih plošč iz azbest-cementa

Aktualno:

Predsedniške volitve 2007

Seje:2. izredna seja Občinskega sveta,
13. redna seja sveta zavoda**Družbene dejavnosti:**Vrednote v Vrtcu Škratka Svita,
Mednarodni dan starejših, Ob tednu otroka, Spomini na poletni dni**Intervju:**Potek izgradnje ceste od Bukovice
do Kosez**Društva:**Na Kokrškem sedlu, V mestu cvetja
in vina, Seškov memorila in svetovno
prvenstvo v balinanju-Grude 2007,
Bili smo na Festivalu starodobnih
vozil Codelli, Osmi tradicionalni
turnir v balinanju za Koritnikov
memorial,**Zdravniški kotichek:**

Astma

Cvetličarski kotichek:

Tu je jesen

Črna kronika**Kultura:**Kristijan Vertačnik; Poljub smrti,
Zlata Medalja Luke Cariča**Otroški kotichek****Pisma bralcev****Teden otroka -****teden prometne varnosti**

Promet po občini Vodice

Janez Zihlerl, univ. dipl. inž. geod.

Meritve prometa na regionalnih cestah in v Utiku v bližini Krajevnega doma

V prejšnji številki smo že poročali o stanju prometa skozi vas Repnje. Tokrat pa bomo predstavili podatke z radarske table Vi vozite in podatke, pridobljene s strani Direkcije Republike Slovenije za ceste.

Radarska tabla Vi vozite v Utiku

Tokrat smo preverjali hitrosti in opozarjali voznike v Utiku na rekonstruirani cesti, in sicer pred Krajevnim domom v Utiku iz smeri Mengeš. Presenetljivo so bile hitrosti dokaj visoke in kot kaže, vozniki ne upoštevajo talnih označb, ki jih opozarjajo na bližino šole. Rezultati, prikazani v spodnji tabeli, kažejo, da hitrosti vsekakor niso primerne in v primerjavi z meritvami v Repnjah bistveno višje. Seveda je posledično za to kriva tudi ravna cesta. Maksimalna hitrost 103 km/h je bila

dosežena v soboto, 22. 9. 2007, ob 16.30 in v ponedeljek, 14. 9. 2007, ob 11.00. Nekaterim voznikom je očitno vseeno, s kakšno hitrostjo drivajo skozi naselja in kdaj. Okolica vrtca in podružnične šole je ob petkih ob 11. uri vsekakor polna otrok. Lokacija table Vi vozite je bila postavljena približno 50 m pred prehodom za pešce, ki je izveden z grbino. Za vožnjo čez grbino je vsakršna hitrost, višja od 70 km/h, že nevarna za poškodbo avtomobila. Zanimivo bi bilo torej spremljati hitrosti tudi na grbini, saj bi tako videli, kakšen učinek ima grbina na hitrost vožnje. Očitno pa je novi otok z zamikom voziščne osi za nekatere izziv, s kakšno hitrostjo je možno peljati mimo njega.

Število vozil skozi vas Utik je pričakovano. Povprečno se je v času meritev na dan prepeljalo 407 vozil. Za primerjavo se skozi vas Skaručna dnevno prepelje 515 vozil, skozi Zapoge kar 2875 vozil in skozi Repnje 275 vozil.

UTIK III.	od 10. 9. 2007 do 17. 9. 2007	Prikazovalnik hitrosti izklopljen!
od 30 km/h	13,50 %	
30 km/h-40 km/h	12,80 %	
40 km/h-50 km/h	25,00 %	51,30 %
50 km/h-60 km/h	30,00 %	30,00 %
60 km/h-70 km/h	13,50 %	
70 km/h-80 km/h	4,50 %	
80 km/h-90 km/h	0,60 %	
nad 90 km/h	0,10 %	8,70 %
pov. hitrost: 37,6 km/h		
maks. hitrost: 103 km/h		

UTIK IV.	od 17. 9. 2007 do 24. 9. 2007	Prikazovalnik hitrosti vklopljen!
od 30 km/h	7,70 %	
30 km/h-40 km/h	15,60 %	
40 km/h-50 km/h	32,60 %	55,90 %
50 km/h-60 km/h	29,50 %	29,50 %
60 km/h-70 km/h	11,70 %	
70 km/h-80 km/h	2,30 %	
80 km/h-90 km/h	0,40 %	
nad 90 km/h	0,10 %	14,50 %
pov. hitrost: 38,1 km/h		
maks. hitrost: 103 km/h		

Podatki Direkcije Republike Slovenije za ceste v obdobju za leto 2006, vključno s podatki do marca 2007

Direkcija Republike Slovenije za ceste (v nadaljevanju DRSC) nam je posredovala podatke na merilnih postajah v Vodicach in okolici. Ta merilna mesta sta postavljena na regionalnih cestah, kjer se intervalno meri pretok vozil in kategorije vozil v občini Vodice. Hitrosti žal v teh podatkih niso zajete, kljub temu pa je podatek o številu in kategoriji vozil zelo zanimiv.

Primerjava prometa skozi Vodice in Povodje se močno razlikuje. Po Brniški cesti v Vodicach se je v letu 2006 povprečno dnevno prepeljalo 7.523 avtomobilov. Od tega se povprečno pelje 138 srednje težkih in težkih tovornih vozil na dan (težja od 3,5 tone). Skozi Povodje se prepelje le 2.614 avtomobilov. Od tega je srednje težkih in težkih vozil povprečno 54 na dan. DRSC meri tudi promet na gorenjski avtocesti, in sicer pri Povodju ter pri CP Torovo. Tudi ta primerjava pove svoje, saj je med tema dvema meritvenima mestoma le odcep

Vodice. Na meritvenem mestu pri Povodju je povprečno število vozil na dan v letu 2006 kar 30.708, od tega srednje težkih in težkih tovornih vozil 1.216. Povprečno število vozil pri CP Torovo pa je le 20.305 vozil, od tega je srednje težkih in težkih tovornih vozil 1.030. Razlika 10.403 vozil na dan v letu 2006 se je porazgubila na izvozu za Vodice, torej v smeri proti Zapogam in proti Vodici (Vodice v smereh Brnik, Moste, Skaručna).

Pa previdno in varno na cesto! Zima bo vsak čas tu!

Leto 2006

Lokacija	Št. vozil (povprečni dnevni promet)	Št. tovornih vozil (nad 3,5 tone)
Povodje (regionalna cesta)	2.614	54
Vodice - Brniška c. (reg. cesta)	7.523	183
Žeje (reg. cesta)	4.812	129
Povodje (avtocesta)	30.708	1.216
CP Torovo (avtocesta)	20.305	1.030

Sanacija kritin in fasadnih plošč iz azbest-cementa

Jože Gregorič (Vir: ARSO, Arhiv dokumentov Snaga d.o.o.);
Miran Sirc, univ. dipl. org.

Občina Vodice bo z namenskimi subvencijami spodbujala zamenjavo azbestcementnih kritin in njihovo ustrezno trajno deponiranje

Azbest se je v preteklosti v gradbeništvu najbolj uporabljal pri strešnih kritinah. Tudi v naši občini je še precej objektov, ki so prekriti z azbestcementnimi valovitkami. Nemalokrat se zgodi, da odslužene salonitke končajo v gozdovih ali na drugih neprimernih lokacijah, kjer se mineralna vlakna čedalje bolj lomijo ter omogočajo izpiranje zdravstveno spornega azbesta v zemljo in podtalnico. Občina Vodice nadaljuje z okoljevarstvenimi projekti. Občinski svet je na svoji zadnji seji sprejel pravilnik, na podlagi katerega bo možno pridobiti enkratno denarno pomoč v primeru ustreznega ravnanja in trajnega deponiranja odsluženih salonitnih plošč.

Kaj je azbest in kje se nahaja?

Azbest je skupno ime za vrsto naravnih mineralnih vlaken. Odporen je na kislino, lužila in visoko temperaturo. Zaradi omenjenih lastnosti so ga v preteklosti v veliki meri uporabljali v industriji in

gradbeništvu. Znanih je približno 3000 izdelkov, ki vsebujejo azbest. V industriji so se uporabljali čisti azbest in materiali, v katerih je bil azbest primešan drugim snovem, ki so delovale kot vezivo za azbestna vlakna.

Najbolj pogosti izdelki, ki vsebujejo šibko vezani azbest so:

Izdelek:

skodle iz strešne lepenke
brizgani ometi
ročno nanešeni ometi
izolacijske plošče
gradbeni kemični izdelki, ki vsebujejo azbest: tesnilne mase, smole, lepila
tesnilna in izolacijska masa
azbestno platno
valovita lepenka iz azbesta
papirni in valjani papirni trakovi
lepenka
kiti in paste

nabrizgana in ročno nanešena izolacija
tkanina

Možna lokacija:

streha
stropi, stene, jeklena gradbena ogrodja
stropi, stene
stene
tla, stene

kotli, grelci, tlačne posode
cevi
toplovodne cevi
kurišča, parni ventili, električna napeljava
ventili
premazi na stikih vodovodnih in toplovodnih ceveh
rezervoarji za gorivo, rezervoarji v petrokemiji
oblačila in odeje, klobučevina, ponjave, vrvi,
trakovi, preja, zavese, material za ovijanje cevi
idr.

Zakaj je azbest nevaren za zdravje ljudi?

Azbest ima vlaknato zgradbo. Vlakna se zelo rada lomijo vzdolžno, pri čemer nastajajo tanjša, iglam podobna vlakna. Ker so tako majhna, da jih ne vidimo, in brez vonja, jih lahko vdihamo, ne da bi za to vedeli. Pri vdihavanju lahko vlakna pridejo globoko v pljuča in povzročijo bolezni, kot so azbestoza in rak pljuč.

Sanacija kritin in fasadnih plošč iz azbest-cementa

Kakšni postopki se priporočajo pri izvajanju del odstranjevanja azbestno-cementne kritine?

1. Preden se prične z odstranjevanjem azbestno-cementnih plošč, se mora plošče pred delom z njimi ali pred premikanjem zmočiti. Močenje se izvaja z razprševanjem ali škropljenjem s pršilci z nizkim pritiskom. V nobenem primeru se ne sme brizgati vode pod visokim pritiskom. Azbestna vlakna, ki so se nakopičila v vodnih odtokih, se mora zmočiti z vodo, tako da nastane gosta zmes, ki se jo odstrani z lopatico v PE vrečo. Vrečo se mora nepropustno zapreti ali zalepiti.
2. Plošče se mora pri odstranjevanju dvigniti in ne izpuliti ali lomiti. Kavle, vijake ali žblje, s katerimi so bile plošče pritrjene, se mora odstraniti tako, da se plošč pri tem ne poškoduje. Ko se odstrani elemente za pritrditev, se mora plošče zavarovati pred zdrsom. Pri demontaži se ne sme uporabljati svedrov, žag ali orodij za strganje z veliko hitrostjo. Če se plošč ne more odstraniti brez uporabe orodja, je pomembno, da se uporablja izključno ročna orodja ali mehanične pripomočke za obdelavo azbest-cementa z vgrajenimi sesalniki, ki imajo HEPA filtre. Plošč se ne sme vleči preko robov in preko drugih izdelkov.
3. Odstranjenih plošč se ne sme metati s strehe. Na tla se jih spusti s primernim dvigalom.
4. Plošče se na tleh ponovno omoči na obeh straneh, šele nato se jih zloži v skladovnico na leseno paleto. Paleto se nato ovije s polietilensko folijo, ki se jo nepropustno zalepi z lepilnim trakom. Materialov se po odstranitvi v želji, da bi se zmanjšala prostornina odpadkov, ne sme drobiti.
5. Področje, na katerem se je odstranjevalo plošče, se dobro pregleda, če še kje ležijo odpadki. Strešno konstrukcijo, letve, škarnike, opaz se mora po odstranitvi plošč skrbno očistiti, tako da

se jih posesa s sesalcem, ki ima HEPA filter. V kolikor izvajalec del takega sesalca nima, se ostrešje obriše z mokro krpo. Krpo se nato odloži v PE vrečo.

6. Na tleh se da vsako vrečo z odpadki v še eno PE vrečo, se jo nepropustno zalepi in označi z nalepko "Azbestni odpadki". Na tržišču se uveljavlja čedalje več podjetij, ki imajo ustrezne licence za odstranjevanje azbestcementnih gradbenih odpadkov. Seznam je razviden na internetni strani Agencije RS za okolje (<http://www.arso.gov.si/varstvo%20okolja/odpadki/podatki/azbest.pdf>).

Ravnanje z nastalimi azbestno-cementnimi odpadki pri skladiščenju in prevažanju

Trdno vezani azbestni odpadki morajo biti zapakirani v nepropustno zaprtih vrečah tako, da so stiki tkanine oziroma folije zvarjeni ali zlepljeni. Priročne vreče za shranjevanje azbestcementne kritine naši občani lahko kupijo pri našem koncesionarju Snagi iz Ljubljane.

Prevoz trdno vezanih azbestnih odpadkov na mesto odstranjevanja je dovoljen v zaprtih zabojnikih, vrečah ali v pokritih vozilih za prevoz tovora tako, da je v največji možni meri preprečena emisija azbestnih vlaken v okolje.

Nakladanje in razkladanje azbestnih odpadkov na ali z nakladalnih površin vozil za prevoz tovora je treba izvesti skrbno, tako da se jih ne meče ali stresa.

Tako pripravljene azbestne odpadke lahko občani občine Vodice pripeljejo na Zbirni center Barje ali neposredno na odlagališče Barje. Seveda se s Snago lahko dogovorijo tudi za prevoz.

Kako je možno pridobiti subvencijo v primeru ustrezno sanirane azbestcementne kritine?

Pravico do enkratne denarne pomoči v primeru ustreznega ravnanja z azbestcementnimi gradbenimi odpadki (salonitna kritina, azbestcementna fasadna obloga) lahko uveljavlja fizična oseba, ki je lastnica objekta na območju občine Vodice, v katerega so bili vgrajeni gradbeni materiali iz azbestcimenta, ki so bili pri rekonstrukciji oz. rušitvi objekta zakonsko ustrezno trajno deponirani. Odpadni azbestcementni gradbeni izdelki morajo biti trajno deponirani skladno z veljavno zakonodajo, kar se dokazuje z računom (ki ni starejši od enega leta) za opravljeno storitev oz. upravno overjeno kopijo računa, iz katerega mora biti razvidno, da gre za odpadke iz objekta, ki je predmet vloge za pridobitev enkratne denarne pomoči. Skladno z državno uredbo o prevzemanju odpadnih azbestcementnih gradbenih izdelkov jih z območja naše občine prevzema deponija Barje, katere upravljavec je Snaga.

Višina denarne pomoči se prizna do višine stroškov, ki so po zakonu obračunani za odlaganje odpadnih azbestcementnih gradbenih izdelkov, s pripadajočo zakonsko okoljsko dajatvijo za odlaganje odpadkov in davkom na dodano vrednost, vendar ne več kot 360,00 evrov za posamezen objekt. To praktično pomeni, da Občina Vodice investitorju (lastniku povprečnega objekta) povrne vse "dodatne" stroške, ki nastajajo zaradi pravičnega in zakonsko predpisanega deponiranja azbestcementnih gradbenih odpadkov.

Upravičencem bo v sprejemni pisarni Občine Vodice na voljo obrazec - vloga za pridobitev enkratne denarne pomoči. V uradnem glasilu (v tej številki) pa je objavljen pravilnik, iz katerega so razvidni podrobnejši pogoji za pridobitev subvencije. Upamo, da bodo kupi odsluženih salonitk v gozdovih odslej v naši občini preteklost.

Predsedniške volitve 2007

 Jerneja Kimovec

Prijazno, "sredinsko", rahlo zaspano, predvsem pa rumeno

Ravno v trenutku, ko nastaja tale članek, se ves medijski prostor v Sloveniji ukvarja z enim samim vprašanjem; kdo je zbral največ glasov? Trenutno najbolje kaže Lojzetu Peterletu, vendar so neuradni rezultati tako tesni, da je zaenkrat nemogoče karkoli napovedovati. Gotovo je le eno; na volišča bomo vabljeni še drugič.

Nedelja, 21. oktober, sedem zvečer. Televizijske in radijske postaje odštevajo sekunde do konca volilnega molka, ko bodo lahko (po možnosti prve) objavile neuraden izid predsedniških volitev 2007. Volilna kampanja je bila letos po mnenju mnogih kritikov dokaj dolgočasna, za kar so poskrbeli predvsem medli komentariji in spravljiva soočenja. Nihče izmed kandidatov si namreč ni upal neposredno zagovarjati svojega (radikalnega) pogleda na nekatera vprašanja, ampak so se raje držali zlate (diplomske) sredine. V glavnem so vsi zatrjevali, da bodo skrbeli za srečo in zadovoljstvo slovenskega naroda, spoštovali pravni red in ustavo, izboljšali življenje državljanov, zaščitili tako ali drugače zatirane manjšine ... Pri tem pa skorajda nismo slišali zadovoljivega odgovora na vprašanje kako. Bolj kot na pereče socialne, gospodarske ter notranje- in zunanje-politične probleme so se potencialni predsedniki osredotočali na svoj nastop in zunanjo podobo, poudarjali, da bodo pod njihovim vodstvom vsi imeli enake možnosti, da se nanje lahko zanesemo, da so edini pravi in da mislijo resno, obenem pa vlagali veliko časa in denarja v neposredne stike z volivci. Stiski rok, nasmehi in prijazne besede so skupaj z medijskimi vprašanji o hobijih, družinskem življenju, preživljanju sobotnih večerov, najljubši popevki, knjigi, filmu itd. žareli v vseh mogočih odtenkih rumene. Kot da bi volili svojega potencialnega najboljšega prijatelja, ne pa državnega voditelja!

Naš zadnji predsednik je bil vsestransko aktiven, borec za pravice ljudi, kritik neustrpnosti, zagovornik vsega drugačnega oz. alternativnega ... Vendar se nam je (upravičeno?) pogosto zdelo, da je njegov aktivizem povsod opazen bolj kot v domačem okolju. Zaradi sporov, ki so nastali med njim in predsednikom vlade, pa smo se začeli spraševati, kakšen vpliv

na dogajanje v državi sploh ima njen prvi mož. Je le prijazen obraz, ki pokima in pozdravi druge prijazne obraze, ali dejansko lahko spremeni, oziroma sooblikuje vsakdanjik svojih državljanov? Bo naš novo izvoljeni predsednik vendarle bolj ... "predsedniški"?

Kakšne so želje in pričakovanja naših občanov?

Miro Brank:

"Želim si predsednika, ki bi bil predvsem pošten. Najprej bi se moral lotiti problema dvigovanja cen ter s tem povezanega bogatenja nekaterih in vedno večje revščine drugih. Prepričan sem, da je predsednikov vpliv dovolj močan, da kaj stori v tej smeri. Pričakujem drugi krog in visoko volilno udeležbo, saj gre vendarle za pomembno odločitev. Sam sicer ne oddajam vedno svojega glasu: na referendumih ponavadi ne sodelujem, vseh ostalih vrst volitev pa se redno udeležujem."

Anže Kunstelj:

"Predsednik Slovenije mora biti 'fer', do vseh enak. Ukvarjati bi se moral predvsem s problemom nezaposlenosti. Tu mislim na mlade, na drugi strani pa tudi na starejše, ki po dolgih letih službo izgubijo in potem zaradi starosti zelo težko dobijo novo. Medijske kampanje nisem kaj dosti spremljal, sem se pa o izbiri kandidata posvetoval z najbližjimi. Mislim, da lahko pričakujemo drugi krog. Sicer volilne pravice še nimam dolgo, vendar sem se in se bom še naprej udeleževal vseh vrst volitev."

Breda Tomc:

"Želim si poštenega, prodornega predsednika, ki bo skrbel za vse Slovence. Najprej bi se moral posvetiti vprašanju meje s Hrvaško in izboljšanju odnosov z aktualnim predsednikom vlade. Mislim, da ima predsednik države dovolj moči, da predstavlja pomembno utež na tehtnici državnih funkcij in odločanja. Sicer sem v zadnjem času veliko spremljala različne medije in se na koncu odločila drugače, kot

sem prvotno mislila. Ko vidiš kandidate ter njihove odzive in odgovore na vprašanja, si izoblikuješ bolj jasno sliko o njih; to lahko vodi tudi k spremembi prvotnega mnenja. Pričakujem velik odziv ljudi in najverjetneje še en krog."

Ivan Plahuta:

"Za predsednika si želim dobrega človeka, ki bo vse državljane obravnaval enako. Menim, da vodja države lahko prispeva k pomembnim spremembam, če mu le pustijo proste roke. Svojega favorita sem imel izbranega že pred začetkom kampanje in mnenja v tem času nisem spremenil. Volitev se sicer vedno udeležujem."

Inge Sitar:

"Novi predsednik naj bo takšen, kakršen dosedanji ni bil. Mislim, da je predsedniška funkcija postavljena bolj v ozadje, bistveno je le, da je državni voditelj voditelj vseh. A čeprav je tako, da ima več besede predsednik vlade, je predsednik države lahko prisoten pri mnogih zadevah, pri katerih Janez Drnovšek ni bil. Skozi kampanjo sem ves čas spremljala medije, vendar to ni vplivalo na moje mnenje; moj favorit je ostal isti. So se mi pa vsa soočenja zdela zabavna in v nasprotju z mnenjem večine tudi zanimiva. Zdi se mi, da so ljudje pričakovali več prepiranja, ki so ga bili navajeni iz prejšnjih predvolilnih kampanj. Letos pa je bila tekma bolj umirjena, zato se je nekaterim zdela suhoparna. S tem se ne strinjam, saj je posebno Jelinčič poskrbel za zabavno popestritev (smeh). Vprašanje o enem ali dveh krogih se mi ne zdi smiselno; tega ni mogoče zagotovo napovedati vnaprej."

Janko Mohor:

"Glede novega predsednika si želim samo eno: da ne bo tak kot dosedanji. Vseeno je, s kakšnimi problemi se bo ukvarjal, samo da bodo na prvem mestu Slovenci, ne tujci. Favorita sem imel sicer že prej izbranega, tako da soočenja, članki in intervjuji name niso vplivali. Mislim, da bo odločeno že v prvem krogu, udeležba pa ne bo preveč visoka."

2. izredna seja Občinskega sveta

Ostaja kombinirani oddelek v Podružnični šoli Utik - Občina Vodice donira 4000 evrov za prizadete v Železnikih

Alenka Jereb

Poleg razrešitve problematike PŠ Utik so na seji razpravljali tudi o pomoči prizadetim v neurju in o poimenovanju nove ulice v naselju Pustnice v Vodica.

Uvodoma je župan Brane Podboršek predstavil zahteve svetnikov NSi in SDS za sklic izredne seje, na kratko orisal zgodovino organiziranosti in delovanja podružnične šole ter nastalo problematiko. Kot je povedal, je bil v začetku šolskega leta v Podružnični šoli Utik (v nadaljevanju PŠ Utik) oblikovan nov kombinirani oddelek, v katerega je vpisanih 19 otrok; šest jih obiskuje prvi in 13 drugi razred. Prav zaradi novo nastale situacije, saj doslej kombinirani oddelki niso bili v navadi na tej šoli, nov Pravilnik o normativih in standardih za izvajanje programa osnovne šole, ki ga je sprejel minister in je bil junija objavljen v UL, predvideva normativ do 21 učencev za oblikovanje kombiniranega oddelka iz dveh razredov. Uvedba kombiniranega oddelka je pri starših zbudila bojazen, da to pomeni postopno ukinitvev podružnične šole. Prav zaradi tega so starši konec prvega tedna v septembru poslali prošnjo za ponovno presojo ustreznosti in načina izvajanja določb omenjenega Pravilnika Ministrstvu za šolstvo in šport ter Občinskemu svetu, županu pa pobudo za zagotovitev samostojnih oddelkov v PŠ Utik. Kot je omenil župan, sta omenjeno problematiko predhodno obravnavala tudi Odbor za družbene dejavnosti in Odbor za varstvo uporabnikov javnih dobrin. V razpravo, ki je sledila, so se vključili tudi pobudniki sklica izredne seje, starši in ravnateljica Ivana Bizjak. Vsak je s svojega zornega kota predstavil omenjeno problematiko.

Pobudniki za sklic omenjene seje so se nagibali v prid temu, da si šola zagotovi potrebna sredstva za organizacijo dveh čistih oddelkov iz občinskega proračuna - iz postavke nadstandardni del programa, za kar so se zavzemali tudi starši, katerih skrb vzbujajoča je bila misel, da bi se zaradi bojazni pred kombiniranimi oddelki postopno v naslednjih letih nadaljeval trend vpisa v matično šolo, kot tudi dejstvo, da bi v kombiniranih oddelkih

učenci pridobili manj znanja kot v organiziranih čistih oddelkih. Ravnateljica je natančno orisala vsa srečanja s starši bodočih prvošolcev. Po njenem pripovedovanju je organizirala prvo srečanje junija, avgusta pa še dve, na katerih je starše opozorila, da imajo pravico vpisati otroke na centralno šolo. Za vpis na matično šolo so se odločili starši dveh otrok. Posvetovala se je s strokovnimi delavci Zavoda za šolstvo, državnim sekretarjem in direktorico Direktorata za osnovno šolo ter organizirala sestanek z učiteljico, ki poučuje v kombiniranem oddelku. Želela je predvsem odgovor na vprašanje, kje bodo otroci več pridobili; ali v čistih oddelkih s (pre)majhnim številom otrok ali v kombiniranem oddelku pod vodstvom strokovno usposobljene učiteljice in druge strokovne delavke, tudi sicer učiteljice razrednega pouka. Po njenih besedah jo je pri oblikovanju oddelkov predvsem zavezoval Zakon o osnovni šoli in že prej omenjeni Pravilnik, ki natančno opredeljuje število otrok v čistih in kombiniranih oddelkih. Predhodno se sama ni mogla odločiti za oblikovanje čistega oddelka, saj za to ni imela zakonskih možnosti niti zagotovljenih sredstev za dodatno razporeditev kadra. V razpravi je bilo slišati tudi mnenje podžupana, da se v letošnjem letu ni mogoče lotiti preoblikovanja kombiniranega v čisti oddelek, saj ga je poleg vseh dilem dodatno prepričalo tudi strokovno mnenje ravnateljice. Ponovno

so se v razpravo vključili starši, ki so opozorili na pozitivne in negativne strani takega oddelka ter razpravljali tudi o prostorskih možnostih, ki jih imata na omenjeni lokaciji tako vrtec kot šola. Po daljšem razpravljanju svetniki niso izglasovali predloga opozicije za financiranje samostojnega oddelka za šest otrok prvega razreda devetletke, zato bo v Podružnični šoli Utik letošnje leto za učence 1. in 2. razreda potekal pouk v kombiniranem oddelku. Na predlog Odbora za varstvo uporabnikov javnih dobrin sta bila sprejeta še dva sklepa, in sicer da OŠ Vodice z raznimi promocijami predstavlja dejavnosti v podružnični šoli, kar bo pripomoglo k vpisu otrok na podružnično šolo, Občina Vodice pa naj v začetku vsakega šolskega leta na podlagi analiz prouči možnosti za ponovno vzpostavitev ločenih oddelkov; dolgoročno pa naj zagotovi tudi prostorske možnosti tako za potrebe vrtca kot šole.

Vsi svetniki so soglasno podprli sklep, da se Občina Vodice pridruži solidarnostni akciji Skupnosti občin Slovenije, katere članica je, in glede na število prebivalcev iz sredstev rezerv prispeva 4.000 evrov za sanacijo škode po neurju. Po hitrem postopku so z 10 glasovi za sprejeli tudi sklep o poimenovanju nove ulice v Pustnicah, ki se bo imenovala Pod borovci.

13. redna seja Sveta zavoda

26. 9. 2007

Člani sveta potrdili letni delovni načrt,
razpravljali o novih cenah za šolsko prehrano,
najemnine prostorov ter prispevkov staršev
za fotokopije

Alenka Jereb

Uvodoma je ravnateljica Ivana Bizjak člane sveta zavoda seznanila s poročilom o realizaciji letnega delovnega načrta (v nadaljevanju LDN) v preteklem šolskem letu. Podrobno poročilo je bilo podano že ob koncu šol. l. 2006/2007, spremenil se je le končni učni uspeh. Po opravljenih popravniških izpitih je šolsko leto uspešno zaključilo 427 učencev oziroma 98,3 % vseh učencev šole. V poročilu so bile podrobno predstavljene tudi vse akcije in projekti, ki so potekali na šoli, vzgojna problematika, kakovost izvajanja razširjenega in obveznega programa, delo strokovnih organov šole, sodelovanje s starši, lokalno skupnostjo ter drugimi zavodi. Opozorila je na pripravljenost šole za sodelovanje z vsemi partnerji in organizacijami ter društvi znotraj občine in spregovorila o težnji k dolgoročnemu reševanju prostorske stiske na matični šoli, saj za nemoteno delo manjkajo tri učilnice.

O realizaciji LDN Vrtca Škratka Svita je spregovorila pomočnica ravnateljice Hedvika Rosulnik. Tudi ona je opozorila na prostorsko stisko, s katero se vrtec srečuje z novim koledarskim letom, ki je nastala kljub izločitvi tistih otrok s čakalne liste, ki nimajo stalnega bivališča v naši občini. Beseda je tekla tudi o primernosti in načinu zahvale učiteljem ob koncu šolskega leta.

V nadaljevanju je bil predstavljen tudi LDN za letošnje šolsko leto, posebej za šolo in posebej za vrtec. Kot novost se tako v vrtcu kot šoli uvaja projekt kakovost za prihodnost vzgoje in izobraževanja. Na podlagi tega bodo tako učenci, starši kot strokovni delavci skupaj oblikovali nov vzgojni načrt šole. Po podrobni predstavitvi je bil LDN soglasno sprejet in potrjen.

Zaradi porasta cen pekovskega peciva in ostalih podražitev v prehranski industriji je zavod prisiljen povišati cene malic in kosil. K temu ga sili tudi dejstvo, da so cene ostale nespremenjene že dve leti. Tako bo po novem cenik šolske prehrane naslednji:

ZAJTRK	učenci 1. r.	0,50 evra
MALICA	učenci 1. r. (dopoldanska in popoldanska) - vsaka	0,50 evra
	učenci 2.-9. r.	1,00 evro
	zaposleni	1,30 evra
KOSILO	učenci 1.-3. r.	2,10 evra
	učenci 4.-9. r.	2,35 evra
	učenci (občasno - blokci)	2,55 evra
	zaposleni	3,90 evra
	zunanji	4,00 evra

Cene veljajo od 1. 10. 2007 dalje.

Z nekaj popravki so sprejeli tudi predlog spremembe Pravilnika o načinu oddajanja šolskih prostorov v uporabo zunanjim uporabnikom. Po novem znaša cenik za:

- uporabo igralnic	4,50 evra;
- za uporabo učilnic	4,50 evra;
- za uporabo večnamenskega prostora	13,00 evra;
- za uporabo računalniške učilnice	14,00 evra;
- za vsako začeto uro uporabe telovadnice	14,00 evra;
- za vsako začeto uro uporabe igrišča	4,50 evra.

Cene se spreminjajo v skladu z letno rastjo cen življenjskih potrebščin. Člani sveta zavoda so bili enotni, naj se stroški spremljajo, februarja pa se bodo oblikovale realne cene.

Potrjen je bil tudi predlog, da starši prispevajo mesečno 0,83 evra za fotokopije.

Pod točko razno je ravnateljica predlagala, da se obstoječi zavod deli na dva ločena zavoda, saj so pogoji za ustanovitev vrtca kot samostojnega zavoda izpolnjeni.

Vrednote v Vrtcu Škratka Svita

Hedvika Rosulnik

Ljudje cenimo različne stvari - tudi po tem smo si različni. Prepričanja o tem, kaj je dobro, zaželeno in cenjeno, so vrednote, ki usmerjajo naše delovanje, določajo naša prepričanja, ustvarjajo moralne sodbe, vedenje in odnos do drugih. Večina najbolj ceni ljubezen, resnico, dobroto, poštenost, prijateljstvo ...

Vrednote nastajajo v dolgotrajnem procesu, v katerem posameznik ponotranji vrednote najbližjih, okolice. Psiholog Janek Musek meni, da so naše osebne vrednote urejene v sistem, v katerem igrajo nekatere pomembnejše, druge pa stransko vlogo. V današnjem času se z vrednotami veliko ukvarjamo, ne samo na področju vzgoje. Že Aristotel je trdil, da je človek najbolj srečen in zadovoljen takrat, ko so njegova

dejanja skladna z njegovimi vrednotami. Človek, ki živi skladno s tistim, kar ima za dobro, pravilno, občuti zadovoljstvo, pozitiven odnos do sebe in sveta.

O vrednotah smo se pogovarjali tudi v naši organizaciji, saj so kažipot za ravnanje in načrtovanje. V vrtcu se prepletajo osebne vrednote zaposlenih, vodstvenih delavcev, staršev in širšega okolja. Vrednote pomagajo pri oblikovanju enotnega moralnega kodeksa pri naših usmeritvah za delo z otroki, starši in za sodelovanje z okoljem. Skupaj smo izbrali vrednote, za katere se zavzemamo vsi zaposleni. Tako so naše vrednote do otrok: ljubezen, spoštovanje in profesionalnost. Naša vrednota do staršev je sodelovanje, do okolice pa predanost. Več o naših vrednotah si lahko preberete na naši spletni strani www.o-vodice.lj.edus.si/vrtec/

V letošnjem šolskem letu bomo posamezne vrednote načrtno približevali našim najmlajšim. V vrtcu se zavedamo vzgojno-izobraževalnega poslanstva vrtca. Vsaka vzgojiteljica s svojim vedenjem in zgledom vpliva na otroke. Že z najmlajšimi se pogovarjamo o tem, kaj je prav, dobro in pomembno. Zato smo izbrali vrednote, za katere menimo, da so pomembne. Te bomo razvijali ter skupaj s starši načrtno prenašali in razvijali.

Za mesec november smo si za vrednoto izbrali prijaznost. Tako bomo otroke skupaj s starši z zgledom in načrtnim spodbujanjem vzgajali k prijaznosti s prijaznim nasmehom, drobnimi pozornostmi, navajanjem na pozdravljanje, uporabo vljudnostnih izrazov: prosim, hvala, izvoli itd. Decembrska vrednota pa bo medsebojno spoštovanje.

Ob tednu otroka

Hedvika Rosulnik

V sončnem popoldnevu smo se zbrali na igrišču vrtca Škratka Svita v Vodica. Otroci so skupaj s starši ustvarjali v različnih delavnicah. Lepili so semena, les, pihali milne mehurčke, balone, izrezovali buče, izdelovali pretikanke, risali in se sladkali z domačim pecivom. Posebno zanimiva pa je bila vožnja po poligonu, kjer se je izvajal preventivni sponzorirani program Kolesarčki.

V oktobru smo redni program obogatili z izvajanjem tečaja rolanja, ki je potekal na igrišču vrtca Vodice in Skaručna. V vrtcu Utik bomo tečaj še izvajali. S pomočjo vzgojiteljic - vaditeljic rolanja je skoraj 70 otrok pridobilo osnove te spretnosti. Z učenjem bodo otroci nadaljevali spomladi.

In kaj menijo otroci:

"Mi smo kot medvedi 'copali' z rolerji na igrišču."
Nika, 4 leta

"Jaz znam že 'bremzat'."
Katja, 5 let

"Jaz pa 'zdej' znam rolat', ker znam past'."
Miha, 4 leta

"Najbolj všeč mi je b'lo, k' smo preverjal ščitnike pa k' smo padal pa 'bremzal'."
Jan, 5 let

"Ščitnike pa čelado imamo gor, da se ne udarimo, da 'pol' kri ne teče. Mi je všeč rolanje, ker rolamo in lahko padamo - to mi pa ni všeč. Učimo se rolat', mišice imamo in mal' moči, da rolamo."
Zarja, 5 let

Mednarodni dan starejših

Zorka Blažič in Marta Černivec

1. oktober je mednarodni dan starejših, namenjen promociji spoštovanja in skrbi za starejše, ki predstavljajo izjemen zaklad izkušenj, modrosti, elana in volje.

Delež starejših narašča v Sloveniji in po svetu. Ob koncu leta 2003 je v Sloveniji živelo več kot 300.000 ljudi, starejših od 65 let, njihov delež pa je presegel 15 odstotkov prebivalstva. Po letu 2010 naj bi bil delež starejših že večji od 16,5 odstotkov.

Na ministrstvu za delo pripravljajo strategijo varstva starejših do leta 2010, katere namen je zagotoviti starejšim možnost za varno in kakovostno življenje.

Tudi učenci v OŠ Vodice se zavedajo, koliko življenjskih izkušenj in modrosti nam lahko dajo naši dedki in babice. Zato so učenci četrtil in petih razredov devetletke obiskali člane upokojenskih društev, ki so starejši od 85 let. Starejše občane so presenetili z vrtnico in prijetnim klepetom. Z njimi so se pogovarjali, kako preživljajo dneve, zanimalo jih je, kaj vse so v življenju doživeli in delali ter jim zaželeli veliko zdravja in lepih trenutkov. Utrinke z obiska so prikazali na zanimivih plakatih in v spisih.

Obiskal sem starejšega gospoda Janka Špenka iz Sela. Gospod Janko je bil mojega obiska zelo vesel. Povabil me je v kuhinjo, kjer sva malo poklepetala.

Gospod Janko je star 87 let. Rodil se je v Vesci. Bil je eden od štirih fantov. Ko mu je bilo šest let, mu je umrl oče. Mama se je kmalu še enkrat poročila. Očim je bil do teh fantov zelo strog.

Imeli so težko otroštvo. Niso imeli igrač, le lesene kroglice, ki so jih izdelovali sami. Osnovno šolo je obiskoval najprej štiri leta na Skaručni, nato pa štiri leta v Šinkovem Turnu. Po poklicu je bil čevljar.

Ko si je zaslužil prvi denar, si je kupil smuči. Bil je ljubitelj smučanja.

Pri devetindvajsetih letih si je ustvaril svojo družino in se preselil na Selo.

Za konec mi je gospod Janko v šali povedal, da je velik 174 cm in tehta 64 kg.

Preden sem odšel, sem mu zaželel še veliko zdravih let in mu obljubil, da če ne prej, ga naslednje leto spet obiščem.

Mark Merčun, 5. a/9

Fotografije iz arhiva
Kopitarjevega glasu

Petek popoldan, dež in mraz. S sošolko Katjušo in sošolcem Timijem smo se odpravili na obisk k starejšim občanom naše vasi.

Obiskali smo Frančiško Gosar, Minko Burnik, Frančiško Verlič in seveda najstarejšo gospo v občini, Marijo Pustovrh.

Vse štiri so bile zelo vesele obiska in rožic, ki smo jim jih prinesli. Malo smo poklepetali o starih časih, o pravilih, ki so jih imeli, in o tem, kako je bilo včasih v šoli. Gospa Burnik se ni hotela fotografirati, je pa bila kar zgovorna. Najstarejša izmed njih že slabo sliši in težko govori, je pa bila najbolj vesela obiska, saj nas je obdarila s čokolado in gotovino.

Pri gospe Gosar sem bila že lansko leto in sem se obiska kar veselila. Ni se kaj dosti postarala, samo roko je imela povito. Spomin ji malo peša, tako da se ni spomnila, da sem pri njej že bila.

V nedeljo dopoldne smo se zbrali pri meni doma in naredili plakat, na katerem smo predstavili občanke, ki smo jih obiskali.

Nataša Mernik, 5. a/9

Spomini na poletne dni

Alenka Jereb

Zajahali krokodila in osvojili delfinčke

Že dober mesec je minil od tedaj, ko smo se nekoliko utrujeni, vendar zadovoljni, vrnili iz letne šole v naravi. Letos smo jo izvedli v Zambratiji, kjer je 47 otrok in šest spremljevalcev letovalo v Domu Zveze prijateljev mladine Moste-Polje. Ko smo pred kratkim z učenci ponovno obujali spomine ob gledanju fotografij, smo se počteno nasmejali, saj so bili komentarji kar se da duhoviti.

Učence smo glede na predznanje razdelili v štiri plavalne skupine, kjer so izpopolnjevali plavalne tehnike. Vsak dan so štiri ure aktivno plavali, bilo pa je tudi dovolj časa za učenje, medsebojno spoznavanje, sodelovanje in razvijanje dobrih medsebojnih odnosov. Navajali so se na samostojnost, hkrati pa se prilagajali skupnim interesom. Izvedli smo tudi športni, naravoslovni in tehniški dan, se z vlakcem odpeljali na izlet v Umag ter si v Savudriji ogledali svetilnik. Lepo sončno vreme, veliko možnosti za igro in različne

športne aktivnosti, bazen, v katerem so se ob koncu šole v naravi otroci preizkusili v plavanju, ter prijaznost osebja, ki je skrbelo, da so bili naši žledčki polni, bivanje v domu pa kar se da prijetno, nam je polepšalo šest nepozabnih septembrskih dni. Vsi skupaj, spremljevalci in učenci, smo postali bogatejši za še eno izkušnjo. Imeli smo možnost sobivanja z otroki, ki se usposabljujejo v Zavodu Janeza Levca v Ljubljani. Prvi dan so se med seboj le radovedno ogledovali, kasneje pa se spontano zbližali, si tudi pomagali pri pripravljanju pogrinjkov pri obrokih in se med počitkom zabavali na nogometnem igrišču. K še boljšemu razpoloženju pa so pripomogli do sedaj najboljši plavalni dosežki. Kar devet učencev je doseglo zlatega delfinčka, 22 srebrnega in 16 bronastega. Zahvaljujemo se tudi staršem in sponzorjem, da so prispevali praktične nagrade, ki smo jih na koncu šole v naravi razdelili med otroke.

Na Kokrškem sedlu

Vida Pirc

Saj ne vem, kako bi turo imenovala - jesenska ali kar zimska. V resnici je spominjala bolj na zadnjo, čeprav je bila izvedena prve dni meteorološke jeseni. Zopet smo se znašli v nenavadnih vremenskih razmerah in preizkusili naše znanje o poznavanju razmer in ravnanju v taki situaciji. Veter, megla in novo zapadli sneg so bili tokratni spremljevalci na naši poti.

Lepi sončni dnevi so letošnjo jesen kar številni, ko pa se vreme poslabša, po hribih že nasuje nekaj centimetrov snega. In ravno to se je zgodilo na soboto, ko smo imeli člani ŠPD Gams načrtovan izlet na Kokrško sedlo. Maloštevilni udeleženci smo se kljub temu pogumno podali na pot, saj se tudi v visokem snegu sredi zime mnogi odpravijo na sedlo.

Avtomobile smo parkirali na parkirišču pri tovorni žičnici, ki kočjo na sedlu oskrbuje s hrano, pijačo in vsem ostalim. Večji nanosi listja in peska na cesti so pričali, da je bilo septembrsko neurje na delu tudi v zatrepu Kamniške Bistrice.

Pot je neusmiljena, že takoj se postavi pokonci in v tem tempu vztraja vse do vrha. Prvi del poti je pred leti potekal po gozdu, lani pa so obilni snežni plazovi polomili večino drevja in večjega grmovja ter proti dolini nanесли ogromne količine

skal in kamenja. Pot je letos že očiščena in vzorno vzdrževana, tako da na njej razen enega debelega debla, ki ga je bilo treba preplezati, ni bilo nobene ovire.

Z vrha sedla se je proti dolini spuščala megla, zaradi obilnih padavin v preteklih dneh pa je bilo ozračje vlažno in hladno. Nekje na višini 1.300 m smo prišli do snežne meje. Sprva je bilo snega zelo malo, proti vrhu pa se je plast debelila. Bili smo prvi pohodniki tisti dan, zato smo delali stopinje v mehko belo podlago. Hodili smo počasi in previdno, da ne bi po nepotrebem povzročali nevarnosti sebi in drugim. Na vrhu sedla je pihal močan veter, zato smo se kar se da hitro prepustili udobju tople kočje. Težko bi rekla, zaradi česa smo bili bolj mokri; zaradi vlažnega zraka in megle ali prepotenih teles. V koči je bilo res prijetno, takoj smo dobili vroč zeliščni čaj in osvežujočo kavo. Ko smo se najedli,

smo posedli okrog tople krušne peči in se zatopili v zanimive debate. Verjetno bi še kar sedeli in modrovali, če ne bi Franci, ki je vodil turo, začel priganjati k odhodu. Nič nas ni vleklo v mrzlo in vlažno zunanost, a dolina nas je čakala in vabila nazaj.

S sedla smo se hitro spuščali proti dolini. Sneg je počasi kopnel, zato pa so bile že tako gladke skale sedaj še bolj spolzke. Sem in tja je kdo napravil bolj ali manj umetniško dodelano pirueto, a hujšega k sreči ni bilo.

V dolini smo zadovoljni pogledovali nazaj proti vrhu in bili ponosni nase, da smo vztrajali, osvojili vrh in se tudi nekaj novega naučili. Kot sem nekoč že citirala Klementa Juga, ki pravi, da vsaka tura planincu nudi užitek, če ga le zna najti, smo tudi mi izluščili prijetne trenutke in jih spravili med spomine.

V mestu cvetja in vina

Slovenske Konjice so za nas mogoče nekoliko oddaljene, zato pa nič manj zanimive. Zelo aktiven Turistični center obiskovalcem nudi ogled mestnega jedra, Gradu Konjice, mlina in žage, Dvorca Trebnik, Žičke kartuzije, Mestne galerije Riemer, muzeja gasilstva in vojaških predmetov, med domačimi obrtni pa ogled vrtnarstva, čebelarstva in pletarstva. Razvito je vinogradništvo, ki je svoj promocijski prostor našlo v mestni vinoteki, celotno ponudbo pa dopolnjujejo gostišča in turistične kmetije.

Vida Pirc

Razpoložena in dobre volje nam Gamsom nič ne more pokvariti, še zlasti če se zbere družina, ki do zadnjega sedeža napolni največji avtobus. Cilj našega tradicionalnega jesenskega izleta so bile letos Slovenske Konjice z okolico. Zanimalo nas je, zakaj se ponášajo z nazivom "mesta cvetja in vina". V zgodnji uri smo se preko zapor in obvozov odpeljali proti Štajerski in na Trojanah že naredili prvi postanek. Osvežili smo se z jutranjo kavo ter se posladkali z odličnimi trojanskimi krofi. Nadaljevali smo pot proti Slovenskim Konjicam, kjer nas je že čakala lokalna vodička Majda.

Slovenske Konjice so središče Dravinjske doline, ki se z obdelanimi polji in vinskimi griči odpre do vznožja Boča, Ptujске gore, Haloških gor in Dravskega polja. Mesto je Turistična zveza Slovenije sedemkrat nagradila z naslovom najbolj urejeno mesto, ima pa tudi naziv zlato evropsko mesto "entente florale". Doživeti Slovenske Konjice pomeni okusiti sonce v kozarcu odličnega vina.

Pa ni samo vino tisto, kar vabi turiste na konjiško, bogastvo se skriva tudi v izjemni zgodovinski in hkrati kulturni dediščini. Preden smo začeli z ogledi, smo imeli samostansko malico v najstarejšem slovenskem gostišču Gastuž, ki nosi častljivo letnico 1467, v njem pa še vedno hranijo zbirko srednjeveških receptov. Vsa notranja oprema je v slogu preteklih

stoletij: mize, stoli, točilni pult, krožniki in kozarci, zavese, celo slike na stenah in nenazadnje zanimiva kulinarčna ponudba. Skozi kamnit vhod smo vstopili v mogočno notranjost Žičke kartuzije. Okrog leta 1084 ustanovljeni nov red kartuzijancev je iz še ne povsem pojasnjenega vzroka leta 1160 našel prostor tudi v Žičah. Posebna vrsta redovne arhitekture Žičko kartuzijo uvršča na eno prvih mest celo v evropskem merilu. V njej so živeli tihi in skromni ljudje, ki jih naš čas skoraj ne razume več. Prišli so prostovoljno, se povsem odrekli zunanjemu svetu in v nenehnem odrekanju živeli v popolni osami, premišljevanju ter molitvi in meditaciji. Ali so s takšnim načinom življenja našli svoj notranji mir, ne moremo vedeti.

Kartuzija je tekom mnogih stoletij doživela več vzponov in padcev, preživela mnogo vladarjev in s tem tudi obdobje - od romantike, gotike, preko renesanse do baroka. Od mnogih kartuzijanskih stavb in poslopij jih je do danes ostalo ohranjenih bore malo, se pa zadnja leta Občina Slovenske Konjice in Zavod za ohranjanje kulturne dediščine močno prizadevata obnavljati precej porušene objekte.

Menihi so posebno skrb posvečali bolnim sobratom, kasneje pa tudi okoliškim prebivalcem. Imeli so urejeno hišno lekarno, gojili so zdravilne rastline in izdelovali zdravila. Vse do danes se je

ohranil rokopis Knjige zdravil samostanskih lekarnarjev, kjer so zapisani tudi recepti rimskega zdravnika Galena. V prenovljenem obrambnem stolpu se nahaja prodajni prostor, ki nudi bogat izbor iz njihovega zeliščnega programa. Poizkusili smo nekaj vrst zeliščnih napitkov, ki vsak na svoj način pripomorejo k zdravju in dobremu počutju.

Polni vtisov o neverjetni mogočnosti samostanskih objektov smo nadaljevali naše potepanje. Ustavili smo se na kmetiji, kjer že vrsto let izdelujejo izvirne pletarske izdelke, značilne za območje Dravinjske doline. Izdelki so izključno iz obeljenega vrbovega šibja, pripravljenega po posebni tradicionalni metodi. Ogledali smo si potek pletenja in izdelke, ki lahko služijo kot uporabni predmeti ali kot okras. Nekateri okrasni izdelki bodo krasili tudi naše domove, saj jih je mogoče kupiti.

Dan se je prevesil v drugo polovico, ko smo se vrnili nazaj v mesto Slovenske Konjice. Vodička nas je iz novejšega dela mesta peš popeljala do starega mestnega jedra, ki se ponáša z nekaterimi arhitekturno in zgodovinsko zanimivimi stavbami.

Raznobarvno cvetje se bohoti na oknih, balkonih, gredicah in parkih, zato ima mesto upravičeno naziv "mesto cvetja".

Dopolnitev konjiške turistične ponudbe je urejena Vinoteka v starem delu mesta, ki je namenjena tako ljubiteljem kot tudi poznavalcem vin. Vinska svetovalka nam je vina najprej predstavila, nato pa vodila degustacijo. Poizkušali smo različna bela vina vinogradnikov Zlati Grič, Celcer, Založnik in Podkubovšek. Sonce, ki bogato ogreva vinske griče, se je kot biser zrcalilo v naših kozarcih.

Na turistični kmetiji tik ob glavni cesti, ki pelje na Roglo, smo s poznim kosilom zaključili potepanje po konjiškem. Zanimiv izbor domače hrane smo zalili z avtohtonim belim vinom. Razpoloženi smo ob koncu še malo zapeli in zaplesali ter se v večernih urah zadovoljni in polni vtisov vrnili domov.

Potek izgradnje ceste od Bukovice do Kosez

Alenka Jereb

Od konca septembra je vožnja skozi Bukovico, Utik in del Kosez mnogo prijetnejša in varnejša, kajti prenovljena cesta z vso vgrajeno infrastrukturo ponuja mnogo lepšo in sodobno urejeno podobo, kot smo jo bili vajeni doslej. Res, da se je njena izgradnja nekoliko zavlekla in da so bili prebivalci, ki živijo ob cesti, že nekoliko naveličani vsakodnevnega ropota in dela, vendar se je njihovo čakanje izplačalo. O poteku izgradnje in težavah smo spregovorili z Miranom Sircem, ki je na Občini zadolžen za področje komunale.

Pred slabim mesecem ste zaključili enega največjih občinskih investicijskih projektov. Cesta Bukovica-Koseze je dobila novo, sodobno, preurejeno podobo. Za tako majhno občino, kot je naša, je bil to kar velik zalogaj.

Treba je reči, da kljub slovesnemu odprtju projekt še ni v celoti zaključen. Nekatera manjša dela se še izvajajo, oziroma se bodo še izvajala. Z Agencijo Republike Slovenije za okolje se dogovarjamo o končni ureditvi iztočnih mest meteorne kanalizacije v melioracijske jarke. Treba je urediti še nekaj manjših zadev na dvoriščih oziroma zemljiščih posameznih lastnikov - mejašev ceste. Lahko potrdim, da gre za projekt velikih razsežnosti, katerega glavnina je že pod streho. Občina Vodice je, oz. bo v projekt vložila preko dva milijona evrov proračunskih sredstev. Pri tem projektu pa nismo bili sami, temveč smo uspeli pridobiti tudi ostale soinvestitorje: na področju plinifikacije Petrol Plin iz Ljubljane, za elektro-kanalizacijo Elektro Ljubljana in za kanalizacijo za bodoče telekomunikacijske vode Telekom Slovenije. V projekt je bilo vključeno tudi naše Javno podjetje Komunala Vodice, ki je bilo zadolženo za vodovod in kanalizacijo v okviru tega projekta.

Torej ste poleg preplastitve ceste izvedli še veliko drugih del. Katerih?

Omenjeni odsek glavne ceste, ki je dolg 1.600 metrov, je v celoti komunalno urejen. Vgrajeni sta odpadna in meteorna kanalizacija; obenem se je rekonstruiralo vodovodno in hidrantno omrežje, obnovili so se vsi vodovodni priključki, zgrajen je plinovod, javna razsvetljava ter kanalizacija za kasnejše napeljave: NN elektrika, telefon in kabelska televizija. Enako velja za dve stranski ulici v skupni dolžini približno 400 m.

Koliko hišnih priključkov ste izvedli na obstoječi trasi?

Trasa je zajemala preko 80 objektov. Z odcepi za hišne priključke smo opremili vse objekte na trasi rekonstrukcije, tako ob glavni cesti od Bukovice do Kosez kot tudi ob dveh stranskih krakih; eden od teh je proti Zabrežju v Bukovici, drugi pa pod

Tako je bilo treba najprej pridobiti projektante za izvedbo vseh komunalnih vodov, ki so se na novo vgradili v cesto in podjetje za tako imenovane inženiring posle.

... na podlagi že predhodno izdelanih idejnih rešitev smo sklicali in obvestili vse lastnike zemljišč, ki jih je ta projekt kakorkoli tangiral.

kapelico v Utiku v smeri proti Polju. Ponudili smo možnost lastnikom še nepozidanih stavbnih zemljišč, da so že potegnili priključke na svoja zemljišča, kar jim bo kasneje pri sami gradnji na teh zazidljivih parcelah olajšalo delo in tudi zmanjšalo stroške.

Pa so se občani poslužili te možnosti?

Žal, ne vsi. Kdor te možnosti ni izkoristil, bo v nadaljnjih postopkih lahko računal na bistveno težje pogoje in hkrati tudi višje stroške, saj bodo potrebni posegi v sedaj novo glavno cesto.

Tudi samo cestišče je dobilo mnogo varnejšo podobo.

Tako je, temeljito je obnovljeno in razširjeno (v cestno telo je vgrajeno preko 20.000 m³ gramozu in 3.000 ton asfalta), zgrajen je enostranski pločnik za pešce, urejena so avtobusna postajališča z ličnimi lesenimi čakalnicami in izvedeni so ukrepi za umirjanje prometa. Poleg tega smo poskrbeli za ekološke otoke za sortirano zbiranje odpadkov, lepo smo uredili oporne zidove, brežine, obcestne jarke in ograje.

Pred izvedbo samega projekta je treba urediti dokumentacijo in pridobiti dovoljenja. Kako so potekali postopki za pridobivanje teh dokumentov?

Sama razmišljanja o rekonstrukciji omenjene ceste imajo že kar dolgo brado, saj se je že v vseh prejšnjih mandatih občinskega sveta govorilo o tem. Konkretnejši koraki pa so se naredili v prejšnjem mandatu, zlasti na pobudo svetnikov z območja Bukovice, predvsem takratnega svetnika Franca Štuparja. Tedanji občinski svet in zlasti tudi župan Brane Podboršek sta pobudo akceptirala, podprla, tako da je bil projekt uvrščen v proračun Občine Vodice. Na podlagi tega pa smo na Občini začeli z vsemi potrebnimi postopki, ki so pripeljali do tega končnega rezultata. Tako je bilo treba najprej pridobiti

projektante za izvedbo vseh komunalnih vodov, ki so se na novo vgradili v cesto in podjetje za tako imenovane inženiring posle. Pri tem smo sodelovali s Podjetjem za urejanje zemljišč (P.U.Z.) iz Ljubljane. Tako smo na podlagi že predhodno izdelanih idejnih rešitev sklicali in obvestili vse lastnike zemljišč, ki jih je ta projekt kakorkoli tangiral. Že v prvi fazi smo skušali morebitna odprta vprašanja urediti, kar so upoštevali tudi projektanti. Pred zasaditvijo prve lopate smo sklenili in podpisali tudi predpogodbe za odkup potrebnih zemljišč vzdolž ceste.

Temu je sledila faza izdelave dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja, sam proces pridobivanja gradbenega dovoljenja in zelo zahteven postopek za izbor izvajalca del.

V kakšnem smislu?

V tem delu se je postopek zapletel zaradi neutemeljene pritožbe enega izmed potencialnih ponudnikov. Državna revizijska

Pred zasaditvijo prve lopate smo sklenili in podpisali tudi predpogodbe za odkup potrebnih zemljišč vzdolž ceste.

Temu je sledila faza izdelave dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja, sam proces pridobivanja gradbenega dovoljenja in zelo zahteven postopek za izbor izvajalca del.

komisija je njihovo pritožbo zavrnila kot neutemeljeno in tako je bil kot najbolj ugoden ponudnik izbrano podjetje Gradbinec GIP iz Kranja s svojima podizvajalcema Cestnim podjetjem Ljubljana in na manjšem delu Hidrotehnikom iz Ljubljane.

Kje je imela občinska uprava največ dela?

Režijski obrat za komunalno, ki ga tudi vodim, je bil skupaj z županom Podborškom vključen v celotno do sedaj opisano delo. Treba je bilo izpeljati vse postopke, usklajevati in spremljati delo ter ga peljati proti končnemu cilju.

Veliko moči je bilo potrebnih za pridobitev že prej omenjenih soinvestitorjev, saj je steklo veliko pogajanj in lobiranj za to, da je obseg projekta tudi v celoti uspel. Prvotno je bilo z javnim razpisom glede na zmožnosti našega občinskega proračuna predvideno, da se bo projekt izvajal v treh letih - v treh enakovrednih segmentih in treh proračunskih obdobjih 2006, 2007 in 2008. Občinska uprava je kasneje skupaj z gospodom županom uspela doseči z izbranim izvajalcem, po moji oceni, zelo uspešen dogovor. Izvajalec je dela hkrati opravil v enem samem obdobju, oziroma kontinuirano od začetka do konca v letu dni in pol, za plačilo obveznosti pa smo si pridržali pravico, da izvajalcu poplačamo stroške preko treh proračunskih obdobj, in to brez tega, da bi izvajalec zaračunal kakršnekoli obresti ali s tega naslova kakor koli povečal ceno. Zagotovili smo si neke vrste brezobrestni kredit. To se mi zdi poleg moderno urejene in vsestransko uporabne ceste zelo dobra stran tega projekta.

Po tej fazi je šele prišla na vrsto gradnja. Kako so potekala dela, kje ste naleteli na največje težave?

Gradnja se je pričela marca 2006. Pri takih projektih ne gre mimo različnih zapletov, ki smo jih v veliki meri uspešno rešili. Telefonskih klicev je bilo med samo gradnjo kar nekaj, tudi sedaj se še kdo oglasi s kakšno težavo in tudi pohvalo. Večina lastnikov zemljišč so bili korektni pogajalci, zato bi se jim ponovno zahvalil za njihovo sodelovanje. Samo v izjemnih primerih so bili pogovori težki, oziroma v nekaterih manjših primerih žal zahteve neizvedljive, kar je pač žalostno, ampak pri tako

obsežnem projektu je treba računati tudi na to. Nekaj težav je bilo pogojeno z nepravilnostmi oziroma ne dovolj dodelano projektno dokumentacijo, tako da smo določene zadeve urejali tekom same gradnje - vedno v smeri izboljšave projekta, prav zaradi tega pa je izvajalec rok za dokončanje del nekoliko presegel. Nekaj zamude lahko pripišemo tudi vremenskim razmeram, glede celotne zamude pa bo zadeva še predmet končnega obračuna, ki še ni bil potrjen in odobren. Tako da kar se pogodbenih zadev tiče, z glavnim izvajalcem še niso dokončno zaprte in zaključene.

Občinska uprava je kasneje skupaj z gospodom županom uspela doseči z izbranim izvajalcem, po moji oceni, zelo uspešen dogovor. Izvajalec je dela hkrati opravil v enem samem obdobju, oziroma kontinuirano od začetka do konca v letu dni in pol, za plačilo obveznosti pa smo si pridržali pravico, da izvajalcu poplačamo stroške preko treh proračunskih obdobj, in to brez tega, da bi izvajalec zaračunal kakršnekoli obresti ali s tega naslova kakor koli povečal ceno.

Konec septembra ste projekt slovesno predali v uporabo krajanom. Skupaj z nekaterimi društvi ste pripravili zanimiv program, ki pa ga je nekoliko "pokvarilo" vreme. Vaši občutki ob koncu projekta?

Tudi v otvoritveno slovesnost smo vložili nemalo truda. Ta dogodek smo hoteli narediti nekoliko drugačen in zanimiv ljudem, zato smo pritegnili k sodelovanju Motoklub Mak s starodobnimi vozili, narodne noše, Godbo Vodice, Kulturno društvo Matije Koželja, veliko so pomagali tudi gasilci s tega območja ter Društvo upokojencev Bukovica - Šinkov Turn. Prav gotovo otvoritvena slovesnost predstavlja nek končni segment, prijeten dogodek, ko podoživiš, kaj vse je bilo do tega trenutka potrebno. Če bi nam bilo vreme bolj naklonjeno, bi bilo praznovanje še lepše. Je pa to tudi neko zadoščenje za ves trud, ki ga vložiš, da se projekt izpelje.

Ali v prihodnje načrtujete tudi nadaljevanje urejanja omenjene ceste do konca Kosez?

Na sami slovesnosti je župan poudaril, da ima Občina Vodice resen namen, da namerava cesto v približno podobni komunalni ureditvi enkrat v bodoče potegniti do občinske meje z Občino Mengeš. Takrat je dal tudi pobudo županu Francu Jeriču iz Mengša, da tudi oni z njihove strani cesto, ki povezuje Vodice z Mengšem, na njihovi strani uredijo, saj je obstoječa cesta na njihovem koncu še v slabšem stanju. Zadeva je prav gotovo aktualna in ni vrag, da ne bo v doglednem času tudi narejena.

Spregovoriva še o projektu, ki poteka na območju "pod cerkvijo" v Vodichah. Kako ocenjujete potek del na tem območju in morda še primerjavo med obema projektoma.

Dela na projektu "pod cerkvijo" potekajo relativno hitro in v dobršni meri po predvidenem terminskem planu. Do manjših zamud je že prišlo, vendar to ne bi smelo kaj bistveno podaljšati predvidenega terminskega roka za izgradnjo. Smo se pa skupaj z nadzorom, izvajalcem in v soglasju z upravno enoto sporazumeli v tem, da fino preplastitev cestišča in pločnika, hortikulturno ureditev in ureditev otroškega igrišča iz čisto praktičnih in ekonomsko-gospodarnih razlogov ne bi opravili v letošnjem letu. To pa predvsem zaradi tega, ker pričakujemo v naslednjem letu v spomladanskem in poletnem času intenzivno stanovanjsko gradnjo, zato

bomo omenjena dela opravili v jesenskem času, da bo sama namembnost in funkcionalnost zemljišč taka, kot mora biti. Če narediva še primerjavo med obema projektoma, potem moram poudariti, da sta si oba projekta po obsegu finančnih sredstev kar podobna. Seveda je omenjeni projekt manjši kot tisti, ki se je izvajal v Bukovici, Utiku in Kosezah. Je pa tukaj tudi potek dela bistveno lažji, saj se dela vršijo na odprtem nepozidanem travniku, kjer nisi omejen z neko lastniško strukturo in že obstoječimi objekti.

Naše bralce bodo prav gotovo zanimali tudi ostali projekti, ki se izvajajo na območju cele občine. Kje potekajo dela?

Tudi v ostalih predelih občine izvajamo manjše projekte; skoraj vsako leto kakšen manjši del vasi opremimo z javno razsvetlavo, vršimo večja vzdrževalna dela na posameznih odsekih cest - eden letošnjih večjih je bil na trasi Koseze-Šinkov Turn, tudi v letošnjem letu nameravamo urediti nekaj melioracijskih jarkov, kar se je ob letošnji povodni izkazalo za zelo potrebno in koristno, saj večjih poplavitvev pri nas ni bilo. V lanskem letu smo očistili melioracijski jarek od potoka Poljšaka skozi vas Polje do Bukovice. Zelo aktivni smo na področju okoljevarstva. Še pred koncem tega leta nameravamo vzpostaviti začasni zbirni center za odpadke znotraj lokacije čistilne naprave v Vodichah; javna razsvetljava ter vsi občinski, šolski in komunalni objekti se napajajo s t.i. "modro" oz. "zeleno" energijo; pripeljali smo energetske svetlovalnice v naš kraj, kjer občani lahko brezplačno

pridobijo nasvete s področja energetskega svetovanja. Trenutno je v fazi sprejemanja pravilnik, ki bo omogočal izplačilo enkratne denarne pomoči tistim, ki bodo na ustrezen zakonski in ekološki način zamenjali azbestno-cementne strešne kritine. Intenzivno delamo na področju vključevanja v projekte pridobivanja kohezijskih in strukturnih evropskih sredstev za področje komunale, sodelujemo v gorenjskem projektu GORKI. Upamo, da bomo vsaj kakšen projekt iz naše občine uvrstili v skupni nabor in potem pridobili nepovratna državna in evropska sredstva, zelo realne možnosti za to pa ima projekt obnove skupnega medobčinskega vodovoda Krvavec.

Jesen je tukaj, mraz in druge vremenske nevšečnosti trkajo na vrata. Kako potekajo pripravljala dela na področju zimske službe?

Izvedli smo že postopek izbere za izvajalce zimske službe po postopku oddaje javnih naročil. Tu je bil sicer bolj aktiven moj kolega Zihlerle; kot vem, je postopek že zaključen. Kot najbolj ugoden izvajalec je bilo izbrano Cestno podjetje iz Ljubljane, ki bo zimsko službo izvajalo z nekaterimi domačimi, lokalnimi kooperanti. Lahko rečem, da smo pripravljeni in da nas kakšen hiter bližnji sneg ne bi smel presenetiti.

Gospod Sirc, hvala za pogovor in tako izčrpne odgovore.

29. Seškov memorial ...

Dare Borčnik

45 udeležencev v prekrasni oktobrski nedelji je pozdravilo 29. Seškov memorial, ki ga je tudi letos pripravila tekaška sekcija SD Strahovica. Prireditev, ki je bila na začetku (leta 1976) zgolj težka preizkušnja za društvene gorske tekače, z leti postaja shod tekačev, pohodnikov, kolesarjev, kot tudi starejših simpatizerjev športa in našega društva, ki jih na Krvavec pripeljemo z našim domačim gasilskim kombijem. Večina se nas je že zjutraj odpravila na krajšo dvournno turo na Zvoh (1971 m), po povratku pa smo pri gostišču Pr' Florjan na Kriški planini pričakali tekače in opravil krajšo slovesnost. V pozdrav vsem udeležencem in v počastitev simbolnemu liku slovenskih talcev Franca Seška sta zbrane nagovorila predsednik tekaške

sekcije društva, Anton Kosec, in predsednik KO ZZB Vodice, Štefan Podgoršek. Slednji se je še posebej zahvalil SD Strahovica za počastitev spomina na dogodke in osebe iz časov NOB, Tone pa je kot podžupan vse prisotne pozdravil tudi v imenu Občine Vodice in tekačem podelil priznanja.

Najhitrejša letos sta bila Marta Seršen in Bojan Trojar.

Nasvidenje na naslednji množični akciji SD Strahovica, izletu v neznano, ki bo (to pa je znano) 28. oktobra!

... in Svetovno prvenstvo v balinanju - Grude 2007

Za ljubitelje balinanja je bil september najbolj pomemben mesec v letu, saj je v tednu od 22. do 28. septembra potekalo svetovno prvenstvo za člane. Gostitelj najboljših balinarjev na svetu je bilo letos bosansko mesto Grude. Prvič se je svetovnega prvenstva članov v državni reprezentanci udeležil tudi Aleš Borčnik, ki je najboljše uvrstitve za Slovenijo lovil v hitrostnem izbijanju, skupaj z Juretom Kozjekom pa tudi v štafeti. V izredno napornem tednu, ko so bili balinarji na igriščih ali vsaj na prireditvenem prizorišču tudi po 15 ur na dan, smo se na koncu Slovenci veselili (samo) srebrne medalje v igri dvojic (Moličnik, Janžič) in četrtega mesta Aleša Borčnika v hitrostnem izbijanju. Potiho smo pričakovali bron, vendar letos v vedno močnejši konkurenci 29 držav še ni šlo. A čas dela za nas, saj je bil Aleš med najmlajšimi udeleženci tega SP. Zadnje izredno kakovostne in razburljive boje v vedno polni čudoviti dvorani z osmimi stezami smo si ogledali tudi slovenski navijači - okrog 30 nas je bilo. Ob tekmovanjih smo si ustvarili tudi lepo

sliko o krajih, južno od Mostarja. Občina Grude je presenetljivo čisto in hitro razvijajoče se področje z več novimi hoteli in lepimi športnimi objekti, med katere sodijo kar tri balinarske dvorane. Etnično

je občina 99-odstotno hrvaška, poudarek na razvoju pa ji daje turizem z bližnjim Medžugorjem in kmetijstvo, zato smo se v Slovenijo vrnili s polnim prtljajnikom znanih hercegovskih mandarin.

Bili smo na Festivalu starodobnih vozil Codelli

Jernej, Motoklub MAK

Zavrtite kolo časa v preteklost in se skupaj z nami popeljite s starodobnimi vozili v čase nemih filmov Stania in Olia, v svoje otroštvo ali pa v davne čase svojih dedov, pradedov...

To je le del besedila, s katerim je Gospodarsko razstavišče Ljubljana vabilo gledalce na 1. festival starodobnih vozil Codelli. Da imamo v Vodich Motoklub MAK in da imajo naši člani veliko lepo ohranjenih starodobnikov, so organizatorji vedeli, zato so nas kar dolgo časa pregovarjali, da na ogled postavimo svoje lepote tudi mi. Odločitev je bila težka, saj smo vedeli, da nas čaka ogromno dela in stroškov. Sedaj, ko je od res lepe prireditve minilo že nekaj časa, ko smo se odpočili, uredili misli in "račune", pa nam sploh ni žal, da smo bili zraven. Naredili smo lepo promocijo za naš klub, našo zvezo SVS in vodiško občino.

Čprav je festival potekal le od petka,

21. septembra, do nedelje, 23. septembra, smo na Gospodarskem razstavišču preživeli dobesedno cel teden. Če smo hoteli stroške najema v hali C (155 m²) vsaj malo znižati, smo morali iz Vodice pripeljati vso opremo, potrebno za izvedbo razstave. Tla smo prekrili s svojim tapisomom, postavili vodiške stojnice, svoje mize in sedeže za goste. Razobesili in postavili smo svoje panoje, zastave itd. Ko smo prostor uredili, smo pripeljali naša starodobna vozila, in sicer tri prikoličarje, 26 motorjev in mopedov ter en avto.

Od petka do nedelje pa je šlo zares! Obiskovalcev je bilo cele dneve veliko; razkazovali smo jim naše lepote, sprejemali goste, delili propagandni material, imeli pa smo tudi lepo barvno zgibanko. V nakladi 2.500 izvodov smo jo od ideje do izvedbe pripravili popolnoma sami. Na zgibanki smo predstavili naš klub, dejavnosti v letu 2007, stran in pol pa smo

namenili za predstavitev vodiške občine. V soboto dopoldne smo pripravili "urico presenečenj z MAK klubom in vodiško občino". Nastopila je vodiška godba, pela in igrala nam je vokalno-instrumentalna skupina vodiških upokojencev, za še lepše vzdušje pa je skrbel lajnar Vinko Novak. Naš program je povezoval Jure Sešek. Z res dodelano izvedbo smo presenetili vse - od organizatorjev do obiskovalcev.

Na vodiških stojnicah smo vse dni točili sladek mošt, postregli z vodiškimi prestami, domačim pecivom in bonboni. Za naše nastopajoče, prijatelje kluba in obiskovalce iz vodiškega konca pa smo pripravili še prigrizek in malce "močnejša" tekoča okrepčila.

Pokazali in dokazali smo, da lahko klubi in društva iz Vodice, če je volja, med sabo lepo sodelujejo. Zato - iskrena hvala vsem, ki so nam pomagali: vodiški godbi, vokalno-instrumentalni skupini upokojencev, lajnarju Vinku Novaku, Juretu Sešku in vsem ostalim, ki sem jih, ne zlonamerno, pozabil omeniti.

O tem, da bomo izdali zloženko in na sejmju predstavili vodiško občino, smo seznanili gospoda župana Braneta Podborška. Bil je navdušen, obljubil nam je pomoč in nas tudi obiskal na sejmju. Za vso moralno in drugačno pomoč se mu v imenu vseh članov našega kluba še enkrat zahvaljujem.

Osmi tradicionalni turnir v balinanju za Koritnikov memorial

Ivo Koritnik, u.d.i.a.

V športnem središču Kluba Kubu se je na balinišču odvijal osmi tradicionalni turnir za prehodni pokal v spomin na Jožeta Koritnika. Na odlično pripravljenih pokritih baliniščih v prijetnem okolju Kluba Kubu je turnir potekal v prešernem vzdušju. Med seboj se je pomerilo šest ekip iz treh občin. V napetih tekmah sistema na izpadanje se je turnir zaključil z zmago ekipe Vodice 1. Ekipo so sestavljali: Jože Jeraj, Rudi Jeraj, Julka Jeraj in Vinko Sovinc. Drugo mesto je osvojila ekipa Vodice 2. Člani ekipe so bili: Janez Blažič, Janez Traven, Stane Peterlin in Andrej Jeraj. Tretje mesto je pripadlo ekipi Vižmarje s člani: Kostja Dolinar, Valentin Čepon in Ludvik Skaza. Četrto mesto je osvojila ekipa Bukovica-Utik, peto mesto ekipa Lokarje in šesto mesto Kamnik. Predsednik društva upokojencev Janez Podgoršek je odprl igro z uvodnim

govorom in na koncu podelil kolajne. Turnir so podprli: Društvo upokojencev Vodice, družina Koritnik in g.Tine Hočevnar. Ob tej priliki je treba povedati, da je bali-

nanje v prostoru naše občine zelo aktivno, kar dokazuje osvojeno prvo mesto ekipe Kluba Kubu na turnirju ob 30. obletnici Kluba balinarjev Duplica.

Astma

Vida Pirc

Astma je kronična bolezen dihal, ki bolnika spremlja vse življenje. Za njo v Sloveniji zboli več kot 4 % otrok in več kot 2 % odraslih. Kaj jo povzroči, še ni znano, znanstveniki pa so prepričani, da pomembno vlogo igra dednost. Še največkrat je vzrok boleznici posledica preobčutljivosti na najrazličnejše alergije. Diagnozo največkrat postavi že osebni zdravnik na podlagi tipičnih znakov.

Astmatika ob poslabšanju boleznici oziroma napadih začne tiščati v prsih, pojavi se dražec kašelj, čedalje težje diha, v prsih mu piska, ponoči pa se zaradi kašlja in dušenja zbujajo. Zaradi tega bolnik začne omejevati telesno aktivnost, to pa nujno vodi k povečanju telesne teže in k slabšanju telesne kondicije, s čimer nastane nekakšen začaran krog vzrokov in posledic.

Čeprav je bolezen nepredvidljiva in v najhujših primerih lahko celo smrtna, ustrezno zdravljen bolnik živi povsem običajno življenje. Z redno uporabo zdravil občutno zmanjšamo intenzivnost simptomov, pogostost poslabšanj in napredovanje boleznici. Najpomembnejša zdravila za zdravljenje astme so inhalacijski preprečevalci, ki jih je treba uporabljati redno, vsak dan, tudi takrat, ko bolnik nima težav. Za zdravljenje astme vedno uporabljamo tudi inhalacijske olajševalce, ki širijo dihalne poti. Uporabljamo jih samo po potrebi, njihov učinek pa se pokaže že po nekaj minutah. Za zdravljenje astme je pomembna poučenost bolnika o boleznici, predvsem zato, ker je bolezen doživljenjska. Zelo pomembno je, da se astmatik nauči

pravilnega dihanja, saj je normalen način dihanja običajno bolezensko spremenjen. Vdihu, ki se ga izvaja skozi nos (zrak se tako segreje, očisti in navlaži), sledi izdih skozi usta. Izdih naj ne bo hiter in nasilen, ampak postopen, vsaj dvakrat daljši od vdiha.

Miselnost, da mora astmatik ves čas počivati in se izogibati telesnim naporom, je povsem zastarela. Med priporočljive športe sodijo plavanje, tenis, namizni tenis, badminton, gimnastika in lahek tek. Če je bolnikova bolezen dobro zdravljena, se lahko ukvarja skoraj z vsemi športi. Telesna aktivnost naj bo redna, prilagojena telesni kondiciji in zdravstvenemu stanju ter, če je le mogoče, naj mu bo v užitek.

 Tomaž Brank

Tu je jesen v svoji polni barvni zasedbi, kar pove pogled na nepopisno število odtenkov v naravi. Tudi pred domačim pragom tega ne moremo več prezreti, saj nam že rahel vetrič napiha listje pred vrata, da moramo vse pogosteje seči po metli. V lepih sončnih dneh uživajo tudi tisti, ki niti ne opazijo, kako lepa in barvita je narava v jesenskem času. Nekateri strastni obiskovalci gozdov bodo še nabirali pozne vrste gob, drugi bodo poskrbeli, da bodo naredili kakšen prijeten in družaben večer in po že prej pobranem grozdju pokušali mlado vino in pekli kostanj. Hribovci se v lepih dnevih odpravijo na kakšen hrib ali naredijo lep izlet, v sadovnjakih pa smo obrali zadnja jabolka. Še bi lahko našteval opravila, ki nas čakajo vsako jesen, vendar bi se na koncu še vedno našlo kaj, kar bi lahko postorili.

V prejšnji številki sem omenjal, da bomo počasi pričeli menjati cvetlice na gredicah, v parkih, koritih, na grobovih in še kje. Ker je mesec oktober, zagotovo ne bodo to pelargonije ali surfinije, pač pa sadike, ki prenesejo tudi temperature pod lediščem. Mačehe, trajnice, resa, hebe, mah in lončne krizanteme so najbolj tipične rastline, ki jeseni zamenjujejo vlogo enoletnic in balkonskih cvetlic. Da bomo to storili, nas običajno opozori kar narava sama, ko slana uniči večino rastlin, ki so skozi leto tako lepo krasile domove in njihovo okolico.

Tudi letos se slana ni izneverila. Vse te rastline, ki jih sadimo v jeseni, bi verjetno posadili šele konec oktobra ali še kasneje, če bi bilo lepo in dokaj toplo vreme ali če ne bi slana uničila poletnega cvetja. Vendar je takrat izbor in ponudba že slabša. Ker te rastline preživijo zelo različne vremenske pogoje, ki v zadnjih letih zelo nihajo in se na hitro menjajo, morajo take pogoje pričakati v dobri formi in dobrih pogojih. Zelo slabo je, kadar se temperature pozimi spuščajo globoko pod ledišče ali pa se otopli na temperaturo nad 10 stopinj. Če nizke temperature spremlja sonce in veter, je nevarnost, da pride do fiziološke suše, ki jo preprečimo z zalivanjem in zaščito pred izsuševanjem (smrekove veje). V kolikor pa toplejše vreme pozimi

spremlja dež in oblačno vreme, pa pogosto pride do gnilobe; kako je videti rastlina v tem stanju, je verjetno vsem znano. Kadar pa pride do fiziološke suše, se lahko zgodi, da sploh ne moremo ugotoviti, kaj se je zgodilo, ker se rastline tako posušijo in zdrobijo, da nazadnje ostane le zemlja brez sledi o tem, da je na tem mestu kaj raslo, oziroma katera rastlina je bila posajena. Da se to ne bi zgodilo, rastline pokrivamo s smrečjem in jih zalivamo tudi pozimi, ker s tem zmanjšamo transpiracijo, saj rastlina ne more črpati vode iz zemlje, ki je zamrznjena. Ko pa se temperature dvignejo in se ozračje otopli, veje ali zaščito odstranimo.

Omenil sem, da rastline, ki so v dobri formi in rastejo v optimalnih pogojih, precej lažje prezimijo in prenesejo opisane tegobe. Pod optimalne pogoje spadajo dobra in pravilna lega sajenja, dobro pripravljena zemlja in primerna vlaga. Če pa posadimo kakovostno sadiko dovolj zgodaj, da se rastlina pred

mrazom dobro vraste, smo opravili levji delež pri pomoči rastlini, da dobro prezimi in pomladi bujno zacveti.

Vrtnarski pozdrav!

Kristjan Vertačnik: Poljub smrti

Po stopinjah Quentina Tarantina

Jerneja Kimovec

Kdo še ni slišal pritožb na račun slovenske umetnosti? Ni denarja, trg je premajhen, zahteve prevelike, občinstvo preveč kritično ... Negodovanje je še toliko večje, kadar gre za filmsko industrijo. "V Sloveniji sploh ni mogoče narediti dobrega filma," kar naprej poslušamo. 23-letni Kristjan Vrtačnik iz Šinkovega Turna dokazuje nasprotno.

Kristjanov prvenec, Poljub smrti, se je 13. oktobra predstavil na Slovenskem filmskem festivalu v Portorožu in po številu obiskovalcev zasedel tretje mesto. Med gledalci je bilo veliko gostov s Primorske, ustvarjalce filma pa je najbolj razveselilo dejstvo, da jih je prišlo spodbujati tudi veliko prijateljev in znancev iz domače občine. "Naj izkoristimo priložnost, da se na tem mestu zahvalimo vsem statistom, članom ekipe in ostalim, ki verjamejo v nas," pravijo člani družine Vrtačnik.

Po premieri so pripravili zabavno tekmovanje v streljanju zamaškov s pivskih steklenic. S tem so opozorili na glavnega sponzorja, Pivovarno Laško, obenem pa poskrbeli za dobro promocijo, saj tudi liki v filmu merijo moči s podobnimi tehnikami streljanja. Celoten dan na festivalu je bil velik uspeh, pritegnili so kar nekaj novinarske pozornosti in se hkrati dogovorili za srečanje s predstavniki Ljubljanskih kinematografov. Če bo sestanek uspešen, bodo film Kristjana Vrtačnika v prihodnjih mesecih vrteli kot predfilm pri nekaterih kinopredstavah.

Avtor Poljub smrti sicer umešča v poseben žanr, ki ga poimenuje gangsterska romantična kriminalka. Zgodba govori o mladem Dejanu, ki začne delati za mafijskega šefa Viktorja. Ta mu za mentorja postavi Frenka, ki ga vpelje v gangstersko življenje in izuri za profesionalnega morilca. Med njima se splete pristna prijateljska

vez. Situacija se začne zapletati, ko Dejan ob prvi resni nalogi ne more streljati in konča hudo ranjen. Frenk ga odpelje k svoji intimni prijateljici Sanji, študentki medicine, da ga oskrbi. Kmalu se vsi trije začnejo pogosteje družiti, med Dejanom in Sanjo pa preskoči iskrica. Nekega dne ju Frenk zaloti ...

Kristjan je za film napisal scenarij in hkrati prevzel režisersko vlogo. Najbolj zanimivo pri vsem pa je, da je za zamisel, snemanje in postprodukcijo porabil le mesec dni. "Hotel sem dokazati, da se da. Treba je biti le dovolj trmast," se zasmije. 18-minutni kratki film je bil pravzaprav odskočna deska za veliko večji projekt, ki ga režiserski debitant pripravlja prihodnje leto. "Že nekaj časa imam napisan scenarij za celovečerec z naslovom Na koncu tunela. Ker sem o njem hotel pridobiti strokovno mnenje, sem se dogovoril za sestanek s Francijem Slakom z AGRFT-ja. Priznani filmski mojster je delo pohvalil, vendar je predlagal, naj se slovenskemu prostoru najprej predstavim s kakšnim manjšim projektom. Tako bo namreč lažje pristopati k razpisom in pridobivati sredstva za naprej. Če te javnost ne pozna, si - kljub dobri ideji "nihče," razloži, kako se je vse skupaj začelo.

Z jasnimi cilji pred seboj se je torej lotil dela. Scenarij je bil napisan v treh dneh, v naslednjih sedmih pa zbrana ekipa. Na pomoč mu je priskočila vsa družina. Mama

Irena je producentka, oče Frenk eden izmed igralcev, mlajši brat Adrijan je bil asistent režije, drugi, Sebastjan, je napisal glasbo, teta je bila kostumografka ... Za namen filmske produkcije so ustanovili tudi družinsko podjetje za "iluzijo in vizijo", Iluzivizijo. Z opremo so jim pomagali pri Digital Studiu, zadnji pečat pa je filmu dal še Franci Slak. Pomagal je namreč zbrati ekipo zvenceh igralških imen, kot so Jan Bučar, Davor Janjič, Maja Martina Merljak, Pavle Ravnohrib in Primož Vrhovec. Poleg njih je pri filmu pomagal še en profesionalni mojster, Radovan Čok, ki je skrbel za fotografijo. Snemali so v domači hiši, v bivši tovarni Rog, v biljardnici Medvode, na Brnčičevi ulici in v gostilnici Mak v Polju. Tu so Poljub smrti v petek, 28. septembra, tudi predpremierno predstavili. Občinstvo se je odzvalo s samimi pohvalami.

Po uspešno izvedeni predpremiери v Polju in premieri v Portorožu je sedaj na vrsti prej omenjeni celovečerec. "Film lahko označim za gangsterski paranormalni triler. Glavni liki so mafijci, ki se jim začnejo uresničevati najhujši strahovi. Kaj več pa zaenkrat še ne morem izdati," je skrivnostni Kristjan, ki ga tudi sicer najbolj privlači gangsterski žanr. "Rad imam hitre, dinamične filme z veliko akcije, krvi in orožja," pravi. Njegova najljubša klasika je Šund, režiserski vzorniki pa Roberto Rodriguez, Martin Scorsese, David Fincher in Quentin Tarantino. Za slednjega pravi, da ima tisto, kar si želi doseči tudi sam: "Njegovi filmi so kulturni, vseh so širokemu krogu ljudi, pa vendar niso klasično 'hollywoodsko popredalčkani'. Danes je

Zlata Medalja Luke Cariča

 Ivo Droljc

treba poiskati srednjo pot med slovenskimi 'umetniškimi' socialnimi dramami, ki so že kar preveč težke, in ameriško komercialo, ki filme snema po vedno istih obrazcih."

Ravno zaradi vsega tega Kristjana ne vleče k uradni filmski izobrazbi oziroma na filmske akademije. Sicer je poizkusil v Pragi, vendar zaradi nesrečnih okoliščin zamudil vpis. Po tem neljubem dogodku se je odločil, da bo ostal samouk. "Kljub temu, da nikoli ni obiskoval klasičnega filmskega pouka, v obvladovanju sodobnih filmskih tehnik lahko konkurira uveljavljenim režiserjem," ga pohvali mama Irena. Udeležuje se filmskih delavnic in seminarjev, večino znanja pa si je pridobil na internetu. "Šola ti v glavo vstavi določene obrazce, po katerih naj bi se v življenju ravnal. V splošnem je to dobro, v umetnosti slabo. S tem namreč izgubiš veliko originalnosti, saj potem vedno razmišljaš, česa ne smeš in kaj ni prav. Pri režiji pa črno-beli prav-narobe ne obstaja. Omejitev ni, postavljaš si jih le sam," razmišlja Kristjan. Obenem vse šole, knjige in predavanja ne pomagajo, če ni talenta. Toda, kako vedeti, kdo je zares talentiran? "Film enostavno kar vidim. V mojih mislih se odvije od začetka do konca, vsak kader si živo predstavljam," pojasni mladi režiser, Irena pa dodaja, da so njegovo izvirnost že nekajkrat opazili tudi gledalci. V gimnaziji je navdušil s priredbo Velikega Gatsbyja, na zaključnem maturantskem plesu pa z 20-minutno predstavitevjo razreda vsem odprl usta. Na delavnici v Postojni ga je pohvalil mentor Jorgen Wolf, prav tako je s svojim delom prepričal mojstre na sprejemnih izpiti v Pragi.

Kljub pozitivnim kritikam Kristjan ne počiva na lovorikah. Z mislimi je že v celoti "Na koncu tunela". S filmom ima velike načrte. Najprej ga želi distribuirati v slovenske kinematografe, nato pa tudi v tujino. "Film je moja največja strast že od nekdaj in najbolj si želim, da bi svoje ideje lahko posredoval čim širšemu krogu ljudi," kratko in jedrnat zaključuje zanimiv pogovor.

Vsi vabljeni v kino!

V dneh od 10. do 13. maja 2007 je v italijanski Gorici potekalo 4. evropsko prvenstvo v klasični kitari. Pokrovitelj tekmovanja je bil predsednik Republike Italije in njihovo Ministrstvo za kulturo. Tekmovanje se je odvijalo v gradu Borgo pred komisijo mednarodno uveljavljenih glasbenikov. V prvi kategoriji (letnik '96 in mlajši) je nastopil mladi kitarist Luka Carič. Zaigral je skladbo Slavka Fumiča - Nokturno. Sama skladba je izredno zahtevna po tehnični in dinamični plati. Ni odveč omeniti, da je bila ista skladba predpisana kot obvezna skladba na mednarodnem tekmovanju in festivalu kitare v Murski Soboti, v dneh od 12. do 15. aprila, in sicer v kategoriji tekmovalcev, ki so bili za šest let starejši od Luke. Murska Sobota nam je ostala v zelo lepem spominu po osvojenem zlatem odličju.

Nihče ni mislil, da se to lahko ponovi v še večji odličnosti na tako velikem tekmovanju, kot je evropsko tekmovanje z nazivom The Enrico Mercatali Prize. Luka je navdušil ocenjevalno komisijo, ki mu je ob zaključku nastopa navdušeno ploskala. Podelitev nagrad je bila v središču Gorice v kongresnem centru regije Friuli. Iz rok predsednika organizacijskega odbora je

prejel zlato medaljo, čudovit pokal, diplomu, uro in še nekaj praktičnih nagrad. Kot mentor mladega kitarista Luke Cariča lahko povem, da sem izredno ponosen na ta dosežek. V tem primeru gre za izjemno nadarjenega učenca, do popolnosti predanega kitari, z dovršeno motoriko in izjemnim spominom. Menim, da nas bo znal s svojim igranjem v prihodnosti še večkrat prijetno presenetiti.

Problematika v PŠ Utik

Kot verjetno veste, je bil letos v PŠ Utik zaradi premajhnega števila vpisanih prvošolcev prvič uveden kombiniran oddelok 1. in 2. razreda. Kljub sestanku z gospo ravnateljico in učiteljico kombiniranega razreda na drugi šoli, smo starši še vedno mnenja, da je za naše otroke ločen pouk boljši.

Zato smo se pisno obrnili na g. župana in na Ministrstvo za šolstvo in šport, z nekajdnevno zamudo pa še na občinske svetnike. Pričakovali smo vsaj pogovor ali kakšno vprašanje s strani Občine, dobili pa smo samo odgovor s strani Ministrstva, ki je delno prisluhnilo našim željam in nam odobrilo plačilo še dodatnih štirih ur učitelja. Ker s strani občine ni bilo odziva, so nam opozicijski svetniki prišli naproti in izsilili izredno sejo občinskega sveta. Starše in opozicijske svetnike je združila samo želja za po našem mnenju čim boljših pogojih za naše otroke in ne zaradi političnega prepričanja, kot bi to radi prikazali nekateri. Glede na to, da je prostor (učilnica) na razpolago, bi za pouk v ločenih razredih občina morala dodatno delno sofinancirati učitelja.

Argumente staršev in opozicijskih svetnikov je večina v občinskem svetu gladko zavrnila brez izraženega lastnega mnenja. Edino g. podžupan je pojasnil, da

so mu bili naši predlogi sicer blizu, vendar se je zaradi že dober mesec trajajočega kombiniranega pouka odločil, da podpre predloge nasprotne strani, češ, da otrok ni dobro zdaj ločevati. Ob tem pa bi rad poudaril dejstvo, da smo bili o uvedbi kombiniranega pouka obveščeni šele dober teden pred začetkom pouka in smo v prvem tednu pouka uspeli poslati prošnjo za dodatno financiranje s podpisi staršev. Večina svetnikov je nato podprla predloge g. župana, ki pa so sami po sebi navadno metanje peska v oči:

OŠ Vodice naj promovira PŠ Utik z namenom vzpodbuditi vpis otrok tega okoliša v PŠ in ne v OŠ Vodice. Zakaj pa bi jih vpisovali, če Občina mnenju staršev, ko se problem pojavi, ni pripravljena prisluhniti. Krasno promoviranje, ni kaj. Občina se je tudi zavezala, da bo ob začetku vsakega šolskega leta pravočasno preverila finančne in prostorske možnosti za vzpostavitev samostojnih oddelkov prvega razreda ob ustrezno večjem vpisu. Že letos prostorski problem sploh ne obstaja, finančni pa tudi ne bi smel biti, saj je strošek, ki bi ga občina morala plačati za dodatne ure učitelja, verjetno manjši, kot je predelava učilnice v jaslični oddelok vrtca in zaposlitev dodatnega kadra za samo pet mesecev. (V Zapogah pa bivši jaslični oddelki samevajo.) Ob večjem vpisu pa sofinanciranje občine sploh ne bi bilo potrebno ... Zakaj torej že našim

otrokom ne omogočiti tega, kar je sicer Občina morda pripravljena omogočiti prihodnjim rodovom???

Občina naj bi dolgoročno povečala prostorske možnosti (z rekonstrukcijo Doma krajanov Utik) za več oddelkov vrtca in samostojne oddelke šole. Zakaj pa to odtegniti našim otrokom, ko pa letos prostorskega problema po besedah župana ni. Ob vseh teh prigodah pa bo verjetno to zgrešena naložba, saj bodo starši svoje otroke raje vpisovali v matično šolo in se tako izognili kombiniranemu pouku. V PŠ Utik pa bo otrok iz leta v leto manj.

Glede na to, da sem bil prisoten na izredni seji občinskega sveta, menim, da le-ta veliko bolj potrebuje kombiniran način dela, saj neodvisni svetniki niso javno izrazili svojega mnenja, razen g. podžupana. Morda so imeli že vnaprej naročeno, naj glasujejo proti argumentom staršev in opozicije?! Kako naj potem stopijo skupaj v dobrobit vseh občanov, če ne prisluhnejo (oz. ne podajo proti argumentov, ki so jih prepričali v nasprotno odločitev) drugi strani niti v primeru, ko gre za naše otroke. Največje bogastvo! Ali res??

V imenu staršev
kombiniranega oddelka PŠ Utik;
Tomaž Špenko
Andrej Korelec

Novi svetovni prvaki v hip-hop članskih formacijah

David Černivec, 20-letni študent 2. letnika Fakultete za organizacijske vede v Kranju, z Nove ulice 11 v Vodica, je na svetovnem prvenstvu v hip-hop članskih formacijah v okviru nastopa skupine članov PK Bolero osvojil naslov svetovnega prvaka.

David že šesto leto redno obiskuje plesni klub Bolero, kjer trenira to zvrst plesa. Z veseljem se udeležuje vsakoletnih tekmovanj, tako na državnem nivoju, kjer so že dvakrat osvojili naslov državnih pravakov, kot tudi izven meja Slovenije.

Letos so se tradicionalno udeležili tudi svetovnega prvenstva v hip-hop članskih

formacijah, ki je potekalo v dneh od 4. do 7. oktobra v mestu Bremen v Nemčiji, in s svojim fantastičnim nastopom presenetili vso svetovno elito plesalcev v tej kategoriji. 16 ur vožnje z avtobusom do Bremna jim ni vzelo volje ali jih utrudilo. Nastopili so trikrat, v četrtfinalu, polfinalu in finalu, kjer so želi velik aplavz in dobili najvišje ocene sodnikov ter končno priznanje, da so najboljša skupina na svetu. Z zlato medaljo je vsak izmed njih dobil tudi nagrado za svoj trud, vložen v naporne treninge skozi celo leto.

Zato mu vsi njegovi čestitamo k uspehu ter mu želimo, da bi še nadaljeval svojo uspešno pot ter dosegel zastavljene cilje.

Liljana Černivec in vsi njegovi

Odgovor g. Tonetu Gosarju

Prostori, ki jih Društvo upokojencev Bukovica-Šinkov Turn uporablja za sestanke, so last Občine Vodice. Tako sejno sobo uporabljajo tudi druga društva.

Za vse informacije v zvezi z DU se lahko oglasite ob uradnih urah, ki so vsak prvi četrtek v mesecu od 18. do 20. ure v pisarni društva upokojencev.

Predsednik DU
Janez Merčun, I.r.

Nič drugega kot hrup

Bliža se jesen, lepo vreme se umika dežju in megli. S tem pa, če to še ni bilo storjeno do zdaj, tudi mir v nedeljo popoldan.

Ob prebiranju članka "Javni red in mir v občini Vodice" mi je prišlo na misel, da je prav, da tudi jaz povem za težave, ki pestijo mene in mojo družino. Tudi mi si želimo miru, in to predvsem v nočnem času, saj je prav takrat, ko se vse v okolici umiri in se odpravimo k počitku, najbolj moteče.

Problem je v cestnih "ležečih policajih" ali zvočnih ovirah, višine 2 do 3 cm, ki so približno tri leta montirani na cesti skozi vas Vojsko, oziroma samo pred našo in sosednjo hišo. Ta cestna ovira je ravno toliko visoka, da vozniki osebnih avtomobilov skozenj z nezmanjšano hitrostjo zdrviyo čez njo in pri tem povzročajo nevzdržen hrup, katerega v nočnem času ni več mogoče prenašati. Prav tako je s tovornimi vozili, ti pa z nezmanjšano hitrostjo zdrviyo čez oviro. Kolikšen je hrup, ki ga povzroča tak

tovornjak pri prevozu preko ovire, občutimo samo jaz in moja družina, kar nam onemogoča normalno življenje in miren spanec.

Podobne višine cestnih ovir so bile postavljene tudi v drugih krajih, vendar so jih prav zaradi povzročanja prevelikega hrupa ob divjanju nevestnih voznikov in pritožb bližnjih stanovalcev odpravili, oziroma spremenili in so zdaj za okoliške prebivalce prijaznejši, nevestne voznike pa prisilijo k zmanjšanju hitrosti.

Ni nam znano, kdo je predlagal vgradnjo teh ovir, vemo le to, da niso dosegle namena, zaradi katerega so bile montirane. Menimo, da so bile montirane zato, da bi vozniki zmanjšali hitrost skozi vas, kar bi pripomoglo k večji varnosti v prometu, predvsem otrok, ki hodijo v šolo.

Rešitev za doseg zmanjšanja hitrosti in s tem zmanjšanje hrupa bi bila ovira, ki bi bila visoka vsaj 15 cm, pred katero bi vsak voznik moral zmanjšati hitrost.

Poleg tega pa obstaja še en problem, ki nam dela težave. To je električna napeljava in javna razsvetljava. Težava ni v razsvetljavi, ampak v napeljavi. Ta žica je

namreč speljana med štirimi električnimi žicami. Te žice so napeljane kot labirint. V slabem in vetrovnem vremenu se žice zapletejo in oddajajo tak zven na ostrejšu hišo, ki ga je težko opisati. In še to, drogovi so preobremenjeni, stari in v zelo slabem stanju. Novi pa so tako slabo postavljeni, da visijo vsak po svoje.

Za odstranitev tega motečega zvena predlagam dve rešitvi:

- vgradnja kabla z ustreznim številom žil ali
- vgradnja podzemnega kabla, ki bo zakopan v zemljo in ne bo moteč za nikogar.

Želim si, da to mojo misel preberejo tudi tisti, ki lahko s svojim vplivom zagotovijo večjo varnost v prometu skozi našo vas, moji družini, oziroma družinam, ki stanujejo ob cesti, kjer so nameščene ovire, pa več miru.

Pa še to. Nimam nič proti napredku v občini, sem pa proti nestrokovnim izvedbam. Zato naj se to prepusti stroki, ne pa ljudem, ki temu niso kos.

Franc Žitnik

Marš smrti ali prava kalvarija

Spoštovani bralec, ob branju tega sestavka boš spoznal, zakaj tak naslov. Dolgo sem premišljeval, potem pa se le odločil, da to vržem na papir. Vsebina tega ni prijazna, temveč obratno. Tudi za pisanje in branje je mučna in zelo tragična, je pa aktualna, poučna in sovпада z dnevom mrtvih.

V Kopitarju sem že pisal, da sem bil kot partizan - kurir v Selah na Koroškem, kjer je bilo zelo v redu, kako pa sem bil preganjan v Koncentracijsko taborišče Dachau in razmerah v njem, pa kdaj drugič.

V tem zloglasnem uničevalnem taborišču smo bili samo kot številke in meni dodeljena je bila 138.632, toliko jih je že šlo skozi taborišče. Opisal bom primer, ki je v svoji tragiki dobil ime Smrtni marš.

Dachau, 26. 4. 1945. Bližal se je konec vojne. Fašistična zver je bila v kleščah - kaj pa bo z nami. Izmislili so si strašen zločin. Nagnali so nas na Apelpolz približno 8-10 tisoč, največ slovanske rase ter Žide pa tudi nemške protifašiste. Obetali so nam, da bomo šli v boljše taborišče. Za na pot smo dobili neko konzervo in četrto komisa. Po sto in sto nas je odmaširalo pod nadzorom močne straže in psov. V začetku smo nekateri verjeli tej "humani prevari", mnogi pa najbrž ne. Že drugi dan so se vrstili pobegi, ki pa niso bili uspešni - ujeli so jih psi in trgali. Čudil sem se, zakaj bežijo, ali ne gremo na boljše. Kmalu pa smo spoznali kruto resnico, da gremo smrti naproti.

Prvi dan so onemogle dali na kamione, drugi dan pa ne več. Kdor je opešal, je bil ustreljen. Nekateri bi v tej smrtni agoniji šli naprej, tudi po kolenih, če bi zmogli. Toda izčrpanost jih je položila na cesto in čakali so na milostni strel. Ta Kalvarija je trajala šest dni. Gnali so nas mimo Bad-Telza proti Tirolam za likvidacijo. Nismo pa prišli do določenega kraja, saj če bi, bi to pomenilo masovni masaker. Zadnje dni smo hodili samo ponoči, da nas niso opazili iz zraka. Angloameričani so nam bili za petami.

Zvečer prvega maja nas je SS straža nagnala v neko veliko gozdno grapo. Kdor se je kaj oddaljeval, je bil ustreljen. Zopet so nas nagnali v zборе in zopet nazaj v grapo. Pri SS komandi je nastala živčnost, prerekali so se. Odločalo se je o našem življenju in smrti.

Drugega maja zjutraj pa vstanemo izpod snežne odeje. Lizali smo sneg in opazili, da nas stražijo samo navadni vojaki, ti pa so nas odgnali na obrobje bližnjih vasi in nas pustili tam. Popoldan 2. maja so prišli naši rešitelji, in to bojna zavezniška fronta. Dasiravno smo bili rešeni, jih tega več od polovice ni dočakalo, pa še pozneje so umirali, ker niso prenesli hrane. Američani so nas nastanili v zapuščenem SS kasarno v Bad-Telzu. Na repatriacijo pa smo še nekaj časa čakali, da smo se končno v začetku julija z okrašenim vlakom vrnili domov preko predora Hrušica na Jesenice. Nas Slovence pa so napotili na Bled na okrevanje.

Naj bodi sotrpinom, ki niso dočakali svobode večni memorial. Za vse to je kriv nacifašizem, okupacija in njihovi pomagači. Mladina in prijatelji: spoštujmo našo očentjavo, našo kulturo in naš obstoj.

Domovina nam je in bodi najdražja!

*Ko človek v izgnanstvu na tujem živi,
ti je domovina ves čas pred očmi.
V sanjah jo vidiš, po njej hrepeniš,
v srcu in duši vse dneve trpiš.*

*Slovenijo, mater, vsak ceni takrat,
ko tujec te gleda kot gozdno divjad.
tujina nam vzela mladosti je cvet,
saj bilo je komaj le nekaj nam let.*

*Ti, mati, Slovenija, naš si ponos,
te zemlje vesoljske najlepši si kos.
Doline, planine so tebi v okras,
dežela prelepa izgnancev vseh nas.*

*Možgane kdaj tudi napako storiš,
dobrote premožnim preveč prepustiš;
premalo ostane za reven ti sloj,
ki se borijo za lastni obstoj.*

*Sreča je skromnost in čisto srce,
ki za bogastvo nikoli ne ve.
Lakomnež nič mirno ne spi,
ker ga pohlep vedno mori.*

Interniranec Dachaua
Štefan Podgoršek

Kronika

ČRNA KRONIKA
27. 9. do 18. 10. 2007

Prometne nesreče:

- zaradi vožnje s prekratko varnostno razdaljo voznika osebnega avtomobila se je v naselju Vojsko pripetila prometna nesreča, v kateri je nastala samo materialna škoda;
- zaradi nepravilnega premika voznika osebnega avtomobila se je na parkirišču Občine Vodice pripetila prometna nesreča, katere povzročitelj je s kraja pobegnil;
- zaradi nepravilnega premika voznika kombiniranega vozila je prišlo na parkirišču na Kopitarjevem trgu v Vodica do prometne nesreče z materialno škodo; povzročitelj je s kraja pobegnil.

Kriminaliteta:

- na BS AGIP je voznik osebnega avtomobila natočil gorivo in odpeljal ne da bi plačal;
- v Pustnicah je neznanec razbil steklo na vratih prtljažnika osebnega avtomobila;
- na parkirišču pokopališča v Vodica je bilo vlomljeno v osebni avtomobil, iz katerega so odtujili žensko torbico z vsebino;
- neznanec je na BS AGIP v Vodica natočil gorivo in odpeljal neznan kam ne da bi plačal natočeno gorivo;
- na počivališču Povodje gostje niso plačali naročene pijače in hrane;
- na Vodiški cesti v Vodica je bilo vlomljeno v stanovanjsko hišo, iz katere so odtujili zlatino in denar;
- na Novi ulici v Vodica je neznanec iz odklenjene hiše odtujil več kosov zlatine;
- v Zapogah je več storilcev z dvema voziloma zaustavilo drugo vozilo, v katerem sta bila dva fanta in dve dekleti. Storilci so iz vozila izvlekli oba fanta in ju pretepli. Pri tem je en fant utrpel hude telesne poškodbe, drugi fant pa lažje telesne poškodbe. Po dejanju so storilci pobegnili s kraja. Navedeno dejanje se intenzivno preiskuje in je že znan ožji krog osumljenцев.

Javni red in mir:

- na Dobruši je bila zasežena prepovedana droga, zoper kršitelja je podan obdolžilni predlog na sodišče;
- v naselju Lokarje sta se sprla in stepla zakonca, zoper oba kršitelja je podan obdolžilni predlog na sodišče;
- v naselju Dornice je prišlo do nasilja v družini, zoper storilca je bil izrečen ukrep prepovedi približevanja soprogi in otrokom, prav tako pa bo podana kazenska ovadba na tožilstvo.

Opozorilo:

- policisti opozarjajo, da morajo pešci na neosvetljenih delih ceste v naselju in izven naselja uporabljati kresničko.

OBVESTILO

ZDRUŽENJE BORCEV NOV (VETERANI)

Obveščamo naše člane in svojce padlih v NOB ter vse občane, da bo žalna slovesnost za padle borce in ustreljene talce, ki so dali življenje v pravični borbi proti okupatorju,

na dan mrtvih, ob 11. uri ob spomeniku na pokopališču v Vodica.

Obudimo in počastimo spomin ter prižgimo svečke za ljudi, ki so za svobodo dali največ - svoje življenje.

JZ OSNOVNA ŠOLA
VODICE
Ob Šoli 2
1217 VODICE

razpisuje delovno mesto ČISTILCA - ČISTILKE
POGOJI:

- najmanj osnovnošolska izobrazba,
- nastop dela: 13. 11. 2007,
- rok prijave: 8 dni.

Delovno razmerje bomo sklenili za določen čas, s polnim delovnim časom - do 31. 8. 2008.
Pisne ponudbe naj kandidati pošljejo na naslov JZ OSNOVNA ŠOLA VODICE, Ob Šoli 2, 1217 Vodice v osmih dneh od objave.

ZA BABI!
NJENO SRCE VELIKO JE BILO,
A ZDAJ TI IZREKAM ŽALOSTNO SLOVO.
NAJ POD ZEMLJO POČIVA V MIRU,
SAJ NAS VSAJ POZABILA NE BO.
SEDAJ PA NASVIDENJE.
ŠE BOM PRIŠLA K TEBI IN TI PRIŽGALA
SVEČKO TER SE ZAHVALILA BOGU.

vnukinja Lana Fortuna

Z A H V A L A

Ob mnogo prezgodnji smrti moje drage žene

Anice FORTUNA

se vsem, ki ste mi v najtežjem trenutku stali ob strani, iskreno iz srca zahvaljujem za vso pomoč in podporo.

Ivan s sinovoma

Pobarvanka

Nagrajenka iz prešnje številke je TJAŠA JERAS.

Teden otroka - teden prometne varnosti

Alenka Jereb

Zato smo za učence prve triade pripravili srečanje s policistom, ki jih je seznanil s prometnimi pravili in predpisi, spoznavali so varno šolsko pot, se učili pravilnega prečkanja ceste in vključevanja v promet. V drugi triadi so se posvetili predvsem opazovanju prometa, iskanju najvarnejših poti v bližnji okolici šole, proučevali prometno ureditev okolice šole in šolskih igrišč ter iskali možnosti izboljšav. Peti razred je spoznaval varno in pravilno opremljeno kolo, predmetna stopnja pa varno opremljeno motorno kolo. V sodelovanju z Občinskim svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ter Motoklubom MAK smo pripravili predstavitev teoretičnega dela vožnje z motornim kolesom, opremljenosti motoristov, pravilne izbire čelad in druge praktične nasvete, ki jih je posredoval inštruktor varne vožnje, Andrej Brglez. Teden dni kasneje pa smo izvedli še varno vožnjo na poligonu, ki so se je lahko udeležili učenci osmih in devetih razredov, seveda ob soglasju njihovih staršev.

27 učencev osmega in devetega razreda je pod budnim očesom policista Prometne postaje Brdo, Roberta Kolarja, na poligonu vozilo osmico in slalom med stožci. Med njimi je bilo tudi pet deklet, ki so se lahko postavila čisto ob bok svojim vrstnikom. Še njihova mnenja:

Jošt Stare:

"Današnja vožnja zame ni predstavljala nič novega. Tudi doma imam motor, zato sem večš take vožnje. Z njim se vozim le po dvorišču, po glavni cesti pa ne, ker upoštevam zakon o prometu. Seveda se mi zdi dobro, če ti kdo kaj pove, kako moraš biti previden. Najbolj sem si zapomnil, da moraš vedno gledati pred motor, se pravi pot, kjer voziš."

Rok Rahne:

"Po tej vožnji imam dober občutek, saj sem se le nekajkrat doslej peljal z motorjem, ne svojim, temveč prijateljevim. Doma imam motor, vendar je pokvarjen. Ugotovil sem, da imam dobre reflekse. Slalom med stožci se mi je zdel lažji kot vožnja osmice, saj mi tu ni bilo treba tako ostro zavijati. Najbolj sem si zapomnil, da na poti ne smeš gledati direktno v oviro, temveč pot, po kateri pelješ mimo ovire."

Ingrid Mulec:

"Pri nas je motorizem tradicija; vozita ga že brat in oče. Oba mi občasno dasta tudi kakšen praktičen nasvet, kako je treba pravilno voziti motor. Najtežje je pri vožnji osmice, saj moraš paziti, da ostro zaviješ, hkrati pa moraš izbrati pravilno hitrost. Če si prehitel, lahko zelo hitro zaviješ z začrtane proge, če pa si bolj počasen, lahko hitreje ustaviš. Na teoretičnem delu sem si najbolj zapomnila to, da je pot ustavljanja pri 90 km na uro 16 m. Zelo koristne napotke sem dobila tudi o izbiri primerne čelade, kajti premajhna ali prevelika čelada te pri vožnji samo ovira in še ne koristi ti nič. Morda bi veljalo razmišljati, da bi bodočim motoristom šola omogočila, da bi lahko v šoli opravljali teoretični in praktični del izpita, seveda v povezavi s kakšno avtošolo."

Že nekaj let zapovrstjo na šoli v tednu otroka posvečamo največ pozornosti prometni varnosti. Tudi letošnji prvi teden v oktobru je bil posvečen tej temi, saj želimo otroke navajati, da bodo kot udeleženci aktivno opazovali promet, se znali pravilno odločati in ravnati v različnih situacijah, v katerih se vsakodnevno znajdejo na poti v šolo in domov.

Robert Kolar, policist Prometne postaje Brdo:

"Otroci so pokazali visoko stopnjo znanja, seveda pa vsi vemo, zakaj. Danes smo jim dali možnost, da se preizkusijo v spretnostni vožnji na poligonu - tukaj so nam na očeh. Morda ni napačna ideja enega izmed deklet, da bi šola ponudila možnost, da učenci skupaj z izbrano avtošolo na domačem terenu pridobijo teoretična znanja in jih nadgradijo s praktično vožnjo. To bi moral biti skupni interes staršev, šole in avtošole. Prav gotovo bi se tudi cenovno izplačalo. Otroke in tudi vse ostale udeležence je treba stalno navajati na to, da opazujejo promet, da predvidijo, kakšne situacije se jim lahko pripetijo in kako v njih ravnati. Prihaja jesen, z njo pa mrak, slaba vidljivost in slabše vremenske razmere. Motorist mora biti stalno pripravljen na te razmere, najbolj nevarno pa je odpadlo listje, ki povzroča večjo drsnost. Vsi motoristi in drugi udeleženci v prometu morajo v teh kratkih jesenskih dneh poskrbeti za dobro vidnost, zato naj nosijo svetla oblačila, odsevna telesa in kakršne koli vidne nalepke, da jih bodo drugi udeleženci dobro videli."

23. oktobra sta Matjaž Kuhta in Jernej Logar podelila priznanja vsem učencem, ki so se udeležili spretnostne vožnje na poligonu.

